

Giới thiệu Con Đường Nữ Phụ Phản Công

Con Đường Nữ Phụ Phản Công - Đang tiến hành - Cổ Niệm

Giới thiệu truyện ngôn tình hấp dẫn này:

Mỗi người con gái, dù thông thường có thông minh, lý trí hay trưởng thành đến mấy đi chăng nữa, thì một khi đối mặt với tình yêu chân chính, bọn họ thường sẽ trở nên vô cùng mù quáng và tin tưởng hết lòng người mình yêu cùng bạn bè thân thiết luôn ở bên cạnh.

Cô cũng vậy, khi cô yêu hắn, bản thân đã trở nên vô cùng cả tin và ngu ngốc, đem tất cả sự tin nhiệm và lòng quan tâm của mình dành cho bọn họ. Để cuối cùng, thứ cô nhận lại là gì? Đó chính là một thứ chẳng thể ngờ tới - bị hãm hại bởi chính nam nhân mình trao trọn cả trái tim cùng người bạn tri kỷ.

Bọn họ lợi dụng lòng tin và sự tin nhiệm của cô, để rồi khiến cho cô phải chết trong sự đau đớn và tuyệt vọng khi phải nếm mùi vị bị phản bội bởi những kẻ tưởng như sẽ không bao giờ rời xa mình.

Phải chăng, do cô quá mức không cam lòng khi phải chịu đựng cái chết như thế này nên mới tích tụ nhiều oán khí đến nỗi mở ra một cái hệ thống nữ phụ?

Trợ giúp nữ phụ ở thế giới khác hoàn thành nghịch tập, từ đó kiếm đủ số điểm để được hồi sinh, quay về ngược chết lũ cẩu nam nữ kia.

Các người xem xem tôi sẽ như thế nào lột xác!

Sau khi đã xuyên qua vô số thế giới, nhìn thấu lòng người, trở lại thế giới mình chân chính thuộc về, liệu con đường tình yêu của cô có còn bi đát như xưa?

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chịu Khổ Phản Bội

Trên đường chính ồn ào náo nhiệt người đến người đi, như nước chảy, mùa hạ đã qua, lúc này gió thu lạnh như có thể thổi bay đi phần nóng bức ở đáy lòng, mang lại cảm giác mát mẻ.

"Văn nhi, tiệc sinh nhật của anh em sẽ tới chứ?" Một nam tử mặt mũi tinh xảo gắt gao nhìn chăm chăm nữ tử đi phía trước hắn nói.

"Ân...Để em suy nghĩ đã!" Nữ tử phía trước bỗng nhiên dừng bước quay đầu lại, khi quay người lại cũng làm kinh diễm mọi người bên đường.

Nam tử đột nhiên chú ý tới đối diện đường phía sau nữ tử, rồi sau đó liền ngăn người, nữ tử chú ý tới nam tử không bình thường liền duỗi tay vẫy vẫy trước mặt hắn: "Đằng sau làm sao vậy?" Nói xong tính toán quay người lại xem.

Nam tử lập tức hoàn hồn, đi về phía trước một bước đem nữ tử ôm vào lòng ngực: "Nếu em có thể tới, anh sẽ thật vui. Từ từ trời sắp mưa, chúng ta về nhà đi?" Dứt lời liền buông nữ tử ra, nắm chặt cổ tay nàng xoay người muốn đi.

"Từ từ, vừa rồi đằng sau làm sao vậy?" Nữ tử không những không có đi ngược lại mà xoay người xem cái gì làm nam tử khác thường.

Khi nàng nhìn thấy rõ đối diện đường, trong đầu nháy mắt trống rỗng, vì thế vô ý thức đi đến đối diện đường, trong miệng nhẹ lắm bẩm: "Vì cái gì..."

"Văn nhi, hiện tại là đèn đỏ." Nam tử nói liền đem nữ tử kéo về, nữ tử lại ném tay hắn ra, như cũ hướng đối diện đường đi đến, về mặt không thể tin, tính toán đi ngang qua đường.

Đối diện đường có một đôi nam nữ ôm hôn nhau. Ân, đó là bạn trai nàng cùng bạn thân.

Ở phía sau nam tử nhú nhú mày đồng dạng đi về phía trước tính toán kéo nữ tử trở về, đi ngang qua đường rất nguy hiểm.

"Phanh!"

"Râm--"

Một tiếng va chạm mãnh liệt cùng một trận âm thanh chói tai phanh gập của ô tô, mọi người nhìn về phía trung tâm đường, cự kia dừng ngay một thước nhiều vị trí*, có một thiếu nữ mặc áo gió vàng nhạt cùng một nam tử một thân màu đen huu nhân (?), người đây là máu nằm ở đó.

Ninh Văn cảm thấy thể xác và tinh thần chính mình đều bắt đầu đau, hơn nữa đau lợi hại, có lẽ là đau lòng lớn hơn đau thân thể, chỉ là nàng một tay che lại ngực cuộn tròn trên mặt đất, máu nàng cùng máu của nam nhân bên cạnh xen lẫn cùng nhau, nhiễm hồng dưới mặt đường cái.

Đám người trước mắt sau khi thấy một việc như vậy xảy ra, im lặng vài giây, sau đó là một trận lớn âm thanh ồn ào bùng nổ.

Có người lão niên nhẹ nhàng thở dài: "Ai, thật là làm bậy!"

Có những người lớn vội vàng đuổi tay che lại đôi mắt hài tử, vội vàng đưa hài tử tránh xa.

Chỉ có một người đi lên phía trước, gọi điện thoại báo nguy kêu xe cứu thương, chụp được bằng số xe cùng với hiện trường.

Mà người này không phải là bạn trai Ninh Văn hay bạn thân.

Ninh Văn nhắm mắt lại hô hấp khó khăn, nàng cảm thấy ý thức của mình đang dôi khỏi thân thể, tuy rằng chỉ là ý thức nhưng nàng vẫn cảm giác được loại đau xé rách này, đau đến nỗi nàng gần như không thể hô hấp.

Nàng cứ như vậy nhìn thời không mặc danh vận vẹo(?).

Dường như thấy được nửa năm trước, đó là khi nàng cùng với hấn mới trở thành bạn bè, hấn dốc lòng che chở nàng, chính là cái loại điển hình ngậm trong miệng sợ tan, phùng ở trong tay sợ rút(*). Hai tháng sau, hấn đưa nàng tới dưới ký túc xá, nhìn theo nàng lên lầu, tiếp theo mới tính toán xoay người trở về ký túc xá của mình, liền gặp bạn thân nàng.

* ngậm trong miệng sợ tan, phùng ở trong tay sợ rút: Nàng niu, chiều chuộng, sủng đến tận trời a~~

Đó là sau khi nàng cùng hấn rời đi quán cà phê, hấn quay đầu lại mắt nhìn vào quán liền nói với nàng hấn có việc phải làm nàng về nhà trước, sau đó nàng liền thấy được người lúc đầu không chú ý đến, ngồi ở bên cửa sổ quán cà phê đang hướng về hấn cười sáng lạn chính là bạn thân mình.

Đó là khi nàng cùng hấn dạo phố xong đang ở trạm xe buýt tính toán chờ xe về nhà, sau đó hấn tiếp một cuộc điện thoại, liền nói với nàng hấn có chuyện sẽ trở về nhà sau, nàng liền ngồi lên xe đi trước, rồi người từ chiếc xe tiếp theo đi xuống là bạn thân nàng, cười chào hỏi hấn, sau đó hai người liền ôm rồi đi cùng nhau.....

~~~~~880 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusenhi)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hệ Thống Họa Chi

Nàng cho rằng mình đủ kiên cường, từ bé đã được mẹ giáo dục, có thể cho phép nàng yếu đuối, nàng thiên chân*, nàng đơn thuần, nhưng nàng nhất định phải kiên cường không thể khóc, nàng là người thừa kế tương lai của công ty Ninh thị, không có quy định nàng cần thiết cường đại, bởi vì công ty của cha không tính lớn cũng không tính nhỏ, cha cũng không cần nàng cường đại giúp Ninh thị đi lên tầm cao mới.

*thiên chân: lương thiện (có lẽ a~)

Nàng cho rằng nàng đủ kiên cường, nhưng cùng lúc đối mặt với sự phản bội của tình yêu cùng tình bạn, nước mắt nàng vẫn chảy xuống, vì cái gì loại tình tiết này sẽ xuất hiện ở trên người mình, rốt cuộc là chính mình có chỗ nào có lỗi với Tô Hòa? Tô Hòa vì cái gì muốn đoạt bạn trai mình?

Nhẹ nhàng rũ mắt cười lạnh một tiếng, nàng cuối cùng đã hiểu "phòng cháy, phòng trộm, bạn thân khó lòng phòng" bị là có ý tứ gì.

Trước kia xem tiểu thuyết luôn có loại tiết mục tra nam tiểu tam, mỗi khi bạch liên hoa nữ chủ đều sẽ bị thương muốn chết không muốn sống, khi đó nàng còn khịt mũi coi thường khinh thường với loại tâm tính này, khi mà loại tiết mục này trình diễn đến trên người chính mình thì lúc này mới hiểu đến nỗi đau này.

Bỗng dưng, thời không lần thứ hai xoay chuyển, ánh sáng mạnh làm Ninh Văn phải nhắm hai mắt lại. Lần nữa mở mắt ra Ninh Văn phát hiện bản thân mình đang ở trong căn phòng nhỏ chỉ hơn mười mét vuông với một chiếc giường, cúi đầu nhìn xem trên người mình, phát hiện chính mình ở trạng thái linh hồn trôi nổi lơ lửng.

Ninh Văn sùng sốt, đây là như nào?

Đột nhiên trong không trung xuất hiện một cái tam đầu thân(?) đáng yêu nhỏ bằng một bàn tay, người mặc một cái váy màu đen cùng với một cái áo khoác nhỏ màu trắng, tươi cười sạch sẽ mà hướng Ninh Văn chào hỏi.

"Chào ký chủ, ta là Họa Chi, đây là không gian quản lý giả."

Này làm nàng không rõ ràng lắm đây rốt cuộc là ma quỷ hay là thiên sứ.

"Họa Chi? Không gian quản lý giả?"

"Đúng vậy." Nói Họa Chi liền từ không trung bay đến trước mặt Ninh Văn để Ninh Văn đỡ phải ngẩng đầu lên ngưỡng mộ. ("!")

"Ta.. Hiện tại xem như đã chết sao?" Ninh Văn ngơ ngác hỏi.

"Ký chủ được yêu cầu đi đến thế giới khác, thay thế nữ phụ hoàn thành nhiệm vụ nghịch tập, mới có thể đạt được điểm số để sống lại, đương nhiên sau khi đạt tới điểm số nhất định, có thể lựa chọn ở trong thế giới hiện thực sống lại. Đương nhiên, ký chủ cũng có thể lựa chọn hiện tại liền hoàn toàn chết đi." Ý ngoài lời chính là người đã chết, nhưng có thể sống lại. Họa Chi nháy vô tội mắt to đem cái chết nói nhẹ nhàng bằng quơ.

Ninh Văn trầm mặc thật lâu sau lúc sau hỏi Họa Chi: "Nếu như nhiệm vụ nghịch tập không có hoàn thành?"

"Khấu trừ điểm số sống lại, đương nhiên điểm số sống lại bị khấu trừ đến số âm thì ký chủ sẽ tử vong."

"Đây là thật sự đã chết sao?"

Họa Chi không có trả lời, nhưng thông báo lúc trước đã làm Ninh Văn minh bạch*.

*minh bạch: hiểu rõ

" Trong khoảng thời gian này ta không ở đây, thế giới hiện thực sẽ như thế nào?" Đột nhiên Ninh Văn làm như nghĩ tới cái gì vội vàng hỏi.

"Ngô.. Đại khái sẽ tiếp tục vận hành, nhưng ở trong ấn tượng của mọi người thì người sẽ tạm dừng bảo tồn chờ đến ký chủ sống lại sau đó hệ thống sẽ đưa ký chủ trở lại thời điểm trước tử vong." Họa Chi gãi gãi đầu.

Vô cùng đơn giản nói mấy câu, dứt khoát sáng khoái làm Ninh Văn luôn luôn tiếp thu lực cường đại cơ bản đã hiểu.

Đúng vậy, nàng thực không cam lòng, nàng làm sai cái gì? Vì cái gì muốn đối đãi nàng như thế? Bạn thân phản bội, bạn trai ngoại tình. Nàng muốn sống lại! Nàng muốn trọng sinh! Nghĩ đến cha mẹ của mình Ninh Văn trong nháy mắt chỉ cảm thấy mình cần thiết phải hoàn thành nhiệm vụ để sống lại, nàng còn chưa có làm ba nhìn xem mình đã tiến bộ, mình trưởng thành làm cho ba không thất vọng, nàng còn không có làm mẹ nhìn xem mình đã làm được yêu cầu kiên cường của mẹ, nàng muốn viết lại chuyện ngu xuẩn của mình, cư nhiên sẽ vì một cái tra nam đánh mất lý trí bị xe đụng vào!

"Dưới là cơ bản thuộc tính của chủ nhân."

Tiếp theo giữa không trung xuất hiện từng hàng chữ màu lam

Ký chủ: Ninh Văn.

Dung mạo: 0

Da thịt: 0

Giọng nói: 0

Dáng người: 0

Thể lực: 0

Vũ lực: Tạm chưa mở ra

Kỹ năng: Tạm chưa đạt được

Điểm phân phối mị lực: 150

Có được vật phẩm: Vô

Điểm sống lại: 500

ps: Các thuộc tính giá trị cao nhất là 100.

~~~~~934 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusenah)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bệnh Kiều Nguyệt Vườn Trường (1)

"Kiến nghị ký chủ nên tiến nhập trò chơi sau khi xem xét thể giới cốt truyện để điều chỉnh thuộc tính thích hợp." Họa Chi đứng lúc ra tiếng.

Ninh Văn hít sâu một hơi: "Họa Chi, tiến vào thể giới."

Dứt lời, ánh sáng chói chiếu thẳng vào mắt khiến Ninh Văn phải lập tức nhắm hai mắt sau mờ ra lần nữa. Một trận choáng váng qua đi, trước mắt dần dần rõ ràng Ninh Văn nhận ra lúc này đã là buổi tối, mùi nước sát trùng kích thích khứu giác* Ninh Văn.

*khứu giác: mũi

Ở tại địa phương Ninh Văn không có chú ý tới, Họa Chi đột nhiên gọi lên khoe miệng, lộ ra một cái cười quý dị, dùng âm thanh chỉ có mình có thể nghe được nói: "Phong nhớ thành công!"

Còn không đợi Ninh Văn hỏi, âm thanh của Họa Chi lần thứ hai xuất hiện.

"Bắt đầu tiến hành truyền ký ức."

Nữ chủ Ninh Sơ là một cô nhi, từ khi nàng có ký ức tới nay, chính mình đã ở trong cô nhi viện, thân phận cô nhi, hoàn cảnh của cô nhi viện làm nữ chủ Ninh Sơ từ bé chịu đủ sự xem thường cùng cười nhạo, nhưng đồng thời cũng rèn cho nàng sự kiên cường độc lập cùng khí chất. Sau khi nàng thật vất vả tự lực cánh sinh thi đậu đại học, lại được báo rằng cha mẹ tới tìm nàng, lòng tràn đầy vui mừng nhận tổ quy tông trở về Ninh gia, rồi lại bị cha mẹ đối xử lạnh nhạt.

Rốt cuộc biết được cha mẹ tìm mình trở về chỉ để vì cứu em gái ruột - nữ phụ Ninh Văn.

Việc này làm cho trong lòng Ninh Sơ cực độ không cân bằng, cũng làm nàng cứu em gái tâm nghi đã muộn(?), dựa vào cái gì mình từ bé bị ném tới cô nhi viện tự sinh tự diệt, mà Ninh Văn lại có thể nhận hết súng ai của cha mẹ? Không tình nguyện đi đến bệnh viện chào hỏi em gái, vốn định nói không chừng sẽ thích em gái, lại nhìn thấy Ninh Văn không hề có bị đá kích.

Cùng ngày cha mẹ nói cho Ninh Văn về chị của mình, khi đó Ninh Văn khinh thường hừ lạnh ra tiếng, hơn nữa châm chọc mỉa mai ghét bỏ Ninh Sơ, mà cha mẹ chẳng quan tâm càng là làm cho nàng thất vọng tột đỉnh. Từ trước đến nay kiên cường nàng sụp đổ, cuộn tròn ở cửa phòng bệnh khóc nức nở, vừa vận lúc này gặp nam chủ Dịch Hân, nam chủ Dịch Hân là bác sĩ chữa trị cho Ninh Văn, sau khi thấy được một màn Ninh Sơ khóc nức nở, từ Ninh Sơ nói bóng nói gió nơi đó hiểu biết đến sự tình tiền căn hậu quả*, hơn nữa Ninh Văn luôn luôn không thêm che dấu ái mộ đối Dịch Hân cùng tính tình nàng kiêu căng, ngược lại làm Dịch Hân cảm thấy Ninh Sơ là ở vào một phương yếu thế, không ngừng trợ giúp nàng, cho nàng ấm áp. Mà lúc này Ninh Sơ cũng ở ở bệnh viện ngẫu nhiên gặp được đồng học của chính mình -- thầy giáo tại gia của Ninh Văn - nam phụ Lục Minh.

*tên căn hậu quả: nguyên nhân - hậu quả

Lục Minh từ lần đầu tiên ở khai giảng gặp được Ninh Sơ, thời điểm đó liền đối nàng nhất kiến chung tình*, sợ bị cự tuyệt nên chưa từng thổ lộ qua. Mà lúc này Lục Minh cũng đã chịu đủ tính tình kiêu căng của Ninh Văn, càng thêm cảm thấy Ninh Sơ tốt, liền như vậy không cố kỵ chỗ nào thổ lộ! Sau khi Dịch Hân tiếp thu tin tức đã có tình địch, rốt cuộc xác định cảm tình của chính mình đối với Ninh Sơ, không hề tri hoãn, Ninh Sơ liền chọn Dịch Hân. Cảm tình của Ninh Văn đối Dịch Hân rất sâu nên mấy lần lấy chết bức bách, cùng với tình huống không có Dịch Hân ở đây liều mạng khi dễ Ninh Sơ, đáng tiếc nhiều lần đều có Lục Minh che chở nên không thành công. Cuối cùng thậm chí chuẩn em xuất viện tìm người tới bắt cóc Ninh Sơ, nhưng cũng là bị Lục Minh phát hiện thông báo với Dịch Hân.

*nhất kiến chung tình: vừa gặp đã yêu

Mà Ninh Văn cũng bởi vì xuất viện mà phát bệnh, cuối cùng ở trên đường cấp cứu Dịch Hân không làm theo y đức, Ninh Văn cấp cứu thất bại nên chết ở trên bàn phẫu thuật. Sau khi nữ phụ chết, nam phụ rời khỏi, nam chủ nữ chủ cùng nhau dời đi, kết cục viên mãn.

Sau khi Ninh Văn ở tiếp thu tới lượng tin tức lớn, chớp mắt một cái liền cảm thấy đầu óc sắp tạc rớt giống nhau, nằm xuống dùng chăn che lại đầu tính toán phân tích cốt truyện.

Họa Chi ngáy ra một lúc, chẳng lẽ đây là phương thức tiếp thu độc đáo của chủ nhân?

"Này! Ta muốn ngủ đùng cho người tới quấy rầy ta, còn có người, quang minh chính đại nhảy ra không sợ sẽ dọa đến người khác à?" Ninh Văn cùng Họa Chi nói chuyện, cuối cùng còn ghét bỏ bĩu môi.

~~~~~960 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (2)

"Hiện tại là buổi tối sẽ không có người tới a." Thanh âm Họa Chi tỏ vẻ rất khó hiểu.

Nghe được như thế Ninh Văn đột nhiên ngồi dậy, tiếp theo trước mắt tối sầm, trong đầu một trận choáng váng. "Như thế nào lại quên thân thể này có bệnh!" Xoa xoa huyệt Thái Dương rồi nhẹ nhàng dựa về phía sau tì lên gối, từ từ nhắm mắt lại hỏi: "Họa Chi, hiện tại cốt truyện tiến hành đến chỗ nào?"

"Hiện tại cốt truyện là nữ phụ Ninh Văn phát bệnh được chuyển đến bệnh viện, cũng chính là lúc cốt truyện vừa mới bắt đầu, thỉnh ký chủ điều chỉnh các số liệu."

Ký chủ: Ninh Văn.

Trí lực: 0 (chỉ số thông minh cảm động)

Dung mạo: 0 (dung mạo bình thường)

Da thịt: 0 (ngăm đen thô ráp)

Giọng nói: 0 (tạp âm ô nhiễm)

Dáng người: 0 (bình thường)

Thể lực: 0 (yếu đuối mong manh)

Vũ lực: Tạm chưa mở ra

Kỹ năng: Tạm chưa đạt được

Điểm phân phối mị lực: 150

Có được vật phẩm: Vô

Điểm số sống lại: 500

ps: Các thuộc tính giá trị cao nhất là 100.

"Khụ khụ khụ." Sau khi Ninh Văn nhìn đến số liệu rõ ràng bị sặc đến ho khan vài tiếng, khóe miệng co giật.

Nhẹ nhàng xoay người xuống giường, nàng không nghĩ tìm tội cho chính mình, đã có bệnh vậy đương nhiên muốn hết khả năng ngăn cản phát bệnh. Nói đến Ninh Văn thật sự muốn phun tào một phen, nàng là người bình thường hai mươi mấy năm không bị bệnh, hiện tại cần thiết thích ứng sinh hoạt của một người bị bệnh cũng thật là quá đủ!

Bật đèn lên xem xét bốn phía, biết được hiện giờ đang ở một người một phòng bệnh, đi đến toilet, vốn tưởng rằng sau khi nhìn số liệu đã có chuẩn bị tâm lý nhưng là khi nhìn đến chân chính mình thì vẫn kinh ngạc một chút, cũng không đến mức như vậy đi?

Chính mình "lúc còn sống" bộ dáng tuy không nói trăm ngư lạc nhận bệ nguyệt tu hoa nghiêng nước nghiêng thành* đi nhưng là tốt xấu cũng coi như là một cái thanh tú giai nhân đi, hiện tại đem nàng biến thành như vậy, trong thời gian ngắn có chút không tiếp thu được.

*trăm ngư lạc nhận bệ nguyệt tu hoa nghiêng nước nghiêng thành: chìm sa cá lặn hoa nhường nguyệt thẹn nghiêng nước nghiêng thành. Ý chỉ người con gái có nét đẹp hiếm có khó tìm..

"Ký chủ thân ái, ở thế giới này nữ phụ vốn là không có đẹp bằng nữ chủ nhưng vẫn khẳng khẳng một mực toàn tâm toàn ý truy* nam chủ, nếu không vì

sao không có tăng chút hảo cảm nào mà ngược lại chán ghét?"

*truy: theo đuôi

"Ta đây hiện tại điều chỉnh số liệu nếu không giống nhau mà bị phát hiện thì phải làm sao bây giờ?"

"Ký chủ yên tâm, Họa Chi sẽ giúp ngươi đem những người quen biết nữ chủ ở thế giới này chỉnh sửa lại trí nhớ."

Sau khi nghĩ ngợi Ninh Văn nói với Họa Chi: "Chỉ số thông minh thêm 25. Dung mạo thêm 45, da thịt thêm 40, tiếng nói thêm 40."

Nếu là người bệnh, năng liền phải làm một thiếu nữ nỷ mọo mảnh mai yếu đuối! Đáng người tạm thời không cần phải thêm vào dù sao mỗi ngày mặc một bộ đồ bệnh nhân to rộng cái gì cũng đều có thể che lại, còn về thể lực, nếu thân thể này vốn là có bệnh thêm thể lực cũng như vậy chỉ bằng trước thêm cái khác.

Ký chủ: Ninh Văn.

Trí lực: 25 (hơi thấp tiêu chuẩn)

Dung mạo: 45 (thanh tú khả ái)

Da thịt: 40 (co dãn đàn hồi)

Giọng nói: 40 (thanh thúy dễ nghe)

Dáng người: 0 (bình thường)

Thể lực: 0 (yếu ớt không thể ra gió)

Vũ lực: Tạm chưa mở ra

Kỹ năng: Tạm chưa đạt được

Điểm phân phối mị lực: 0

Có được vật phẩm: Vô

Điểm số sống lại: 500

ps: Các thuộc tính giá trị cao nhất là 100.

Điều chỉnh xong số liệu lúc sau Ninh Văn nhìn chằm chằm biến hoá của mình trong gương, cuối cùng kinh ngạc cảm thán một câu: "Thật thần kỳ!" Điểm mị lực thật là thứ tốt, về sau nếu là có nhiều có phải hay không có thể thêm dung mạo đẹp đến không gì sánh được! Hiên nhiên Ninh Văn không chú ý tới câu nhắc nhở cuối cùng kia của tiểu âm áp, một bên tưởng tượng một bên yên lặng bỏ lại trên giường.

"Họa Chi, nói cho ta hiện tại vị trí của nữ chủ, nam chủ và nam phụ?"

"Vị trí?" Họa Chi nghi hoặc.

Ninh Văn nắm một góc váy lụa của Họa Chi, đem Họa Chi đặt trên chiếc trần ở trước người một ngón tay ghét bỏ chọc chọc vào đầu Họa Chi "Ngươi không biết làm cái này.."

~~~~~819 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phán Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (3)

Họa Chi mở tay Ninh Văn cứu nguy cho đầu tóc của mình, sau đó vẩy đuôi, chớp mắt trả lời: "Ta là một hệ thống ưu tú sao có thể không có mấy thứ này?" Ninh Văn cảm thấy đau đầu, vật nhỏ bán manh này thật sự là hệ thống sao. Bay đến trước mặt Ninh Văn vươn tay phải vẽ một vòng, trên không trung liền xuất hiện từng hàng chữ nhỏ. Mặt trên có các loại Thần Khí tự như:

Dò xét vị trí: 500 điểm

Tùy thân không gian: 1000 điểm

Không gian trợ thủ: 1000 điểm

Vòng hào quang Mary Sue loại nhỏ: 1500 điểm

Thần Khí ức chế vòng hào quang Mary Sue: 2000 điểm

Đã gặp qua là không quên được: 2000 điểm

Chờ.....

Sau đó là đạo cụ:

Quay đầu mỉm cười bách mị sinh: 100 điểm

Trù nghệ cấp đại sư. 100 điểm

Khảo thí tờ giấy nhỏ(?): 100 điểm (Có lẽ là phao thi (@-@))

Chờ.....

Tiếp theo chính là kỹ năng thư.

Ninh Văn hơi hơi đỡ trán "Ta cảm thấy đây giống như một chơi trò chơi."

"Đây là trò chơi, bắt quá cần thiết phải nghiêm túc chơi bằng không sẽ nhận trừng phạt rất lớn." Họa Chi ở một bên khoe khoang thương thành*.

*thương thành: nơi bán những món đồ cho người chơi sử dụng

【 luận bàn tay vàng Thần Khí nhà ai mạnh 】

"Ta muốn mua dò xét vị trí."

"Ký chủ cần phải suy nghĩ lại, ngươi còn sót lại 500 điểm sống lại nếu vạn nhất ở thế giới này nhiệm vụ thất bại liền không có đủ điểm sống lại để khấu trừ sau đó chính là bị mật sát." Họa Chi chớp chớp mắt to nhắc nhở Ninh Văn.

"Ta xác định!" Sau khi nói xong đồng thời Ninh Văn ở đáy lòng quyết định nhiệm vụ lần này nàng nhất thiết phải hoàn thành, nếu không hoàn thành chính là khấu trừ điểm sống lại nhưng nay nàng đã không có điểm để khấu trừ cho nên nhất định phải hoàn thành.

"Đã mua."

Tiếp theo Ninh Văn liền nghe được giọng nữ mềm nhẹ truyền đến.

"Nữ chủ Ninh Sơ hiện đang ở ký túc xá nữ cao trung, nam chủ Dịch Hân hiện ở phòng bệnh viện đầu tầng số 3 cách ký chủ 75m, nam xứng Lục Minh hiện ở vào A ký túc xá nam cao trung."

Nghe được nam chủ ở phòng bệnh số 3 Ninh Văn liền biết được nam chủ tới kiểm tra bệnh nhân một lần, hẳn chữa trị hai người bệnh, một người là ở phòng số 3 một người ở phòng số 5 - chính là phòng của nàng.

"Họa Chi, ngươi có thể ẩn hình không?" Ninh Văn nhìn thẳng Họa Chi có chút khẩn trương hỏi.

Họa Chi nâng cằm khinh bỉ liếc nhìn Ninh Văn một cái sau đó biến mất.

Bên tai lại truyền đến giọng nữ mềm nhẹ.

"Nam chủ Dịch Hân cách ký chủ 40m."

Ninh Văn lập tức cúi tay lấy ra sách giáo khoa ở ngăn kéo của chiếc tủ đầu giường bệnh, xem xét liếc mắt một cái đã nhanh chóng mở ra đến chỗ đánh dấu bút, bắt đầu xem.

Ninh Văn "lúc còn sống" là chuẩn bị tốt nghiệp, đương nhiên những tri thức cao trung qua mấy năm liền có chút phai nhạt, cũng may đại bộ phận đều hiểu, nguy trạng một chút làm làm bộ dáng vẫn là hoàn toàn được!

"Cót.....két." Tiếng mở cửa vang lên.

"Nam chủ Dịch Hân xuất hiện, trước mặt đối ký chủ độ hảo cảm là 0." Bên tai giọng nữ mềm nhẹ vang lên, đầu tiên Ninh Văn sững sốt, còn không có thích ứng lại, nàng thiếu chút nữa đã quên thanh âm này chỉ có nàng có thể nghe được.

Theo sau lập tức phản ứng lại đây: "Chào bác sĩ." Ninh Văn chào một tiếng lại cảm thấy này xưng hô hảo hảo.

"Bây giờ Ninh Văn còn đọc sách?" Dịch Hân lại đây nhìn thấy quyển sách trên tay Ninh Văn liền hỏi một câu.

Ninh Văn mỉm cười: "Sợ không đuổi kịp tiến độ." Trong lòng yên lặng phun trào: Ta chính là thiên tài! Thiên tài!

Họa Chi sau khi nghe được liền trừng trắng mắt với Ninh Văn, thiên tài cái P! Còn không phải nguoi đã học qua?

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm thêm 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 5."

~~~~~773 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (4)

Dịch Hân lấy nhiệt kế từ túi trước của áo blouse trắng, vẩy vãi cái đưa cho Ninh Văn: "Đo nhiệt độ cơ thể."

Ninh Văn tiếp nhận. Trong cốt truyện lúc này Ninh Văn đang chơi di động, cũng chính là lúc đối Dịch Hân nhất kiến chung tình.

"Sao không mời gia sư? Năm viện thời gian dài, tự học khó có thể theo kịp?" Trong lúc đo nhiệt độ, Dịch Hân ngồi xuống nói chuyện cùng Ninh Văn.

Ninh Văn nói: "Cha mẹ cho mời nhưng mà ngày mai mới có thể bắt đầu." Dứt lời ngón tay chỉ vào đề, "Bác sĩ, có thể giải thích cho ta cái này một chút?"

Dịch Hân lấy sách giáo khoa nhìn nhìn suy nghĩ một hồi, kiên nhẫn giảng cho Ninh Văn. Ninh Văn cũng từng học qua chẳng qua đã quên đi chút, hiện giờ Dịch Hân thoáng chỉ điểm Ninh Văn liền lập tức nhớ tới. Mà ở trong mắt Dịch Hân chính là Ninh Văn rất thông minh.

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng thêm 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 15."

Sau đó Dịch Hân nhìn nhìn nói. "Lấy nhiệt kế ra đi."

"Àn." Ninh Văn nghe lời từ cổ áo lấy ra đưa cho Dịch Hân.

Dịch Hân nhìn thoáng qua lấy ra danh sách viết số liệu nhiệt kế rồi cho vào túi trước. "Tốt, ngày mai gặp."

Ninh Văn cũng biết thân thể này bệnh nặng, tái sinh chương ngại máu*. Đơn giản chính là bộ máy tạo máu bị khô kiệt, vô lực, sốt cao hơn nữa lại thiếu máu.

*tái sinh chương ngại máu: là hội chứng thiếu máu và khó tái tạo máu. Là bệnh sản tuỷ, một dạng của ung thư máu. Lượng huyết cầu tạo bất thường hoặc vô cùng thiếu hụt. Nói chung là bệnh ung thư máu (cảm ơn bạn @minhminh1699 đã góp ý nhé)

"Àn chào bác sĩ, ngày mai gặp." Ninh Văn hướng Dịch Hân ngọt ngào cười.

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 20."

"Hô ~ lần đầu tiên gặp mặt liền tăng thêm hai mươi độ hảo cảm, xem như đã để lại một ấn tượng tốt đi."

Lấy di động mở danh bạ ra tìm được số của mẹ Ninh liền gọi: "Mẹ, thầy của con tên là gì? Vâng, ngày mai mẹ cùng cha vào thăm con lúc đây có thể mang cho ta hoa quả, đường kẹo sữa kẹo que được không? Tạm biệt mẹ." Hiện tại đã xác nhận gia sư chính là Lục Minh, Ninh Văn nhìn thời gian đã 9:20 liền đi ngủ.

"Nữ chủ Ninh Sơ hiện ở cửa vào của ký túc xá A, nam phụ Lục Minh hiện ở cửa vào của ký túc xá A." Ninh Văn như rồng mây, ngẫu nhiên gặp được?

"Nam phụ Lục Minh đối nữ chủ Ninh Sơ trước mặt tổng độ hảo cảm là 45."

Ninh Văn ngáp một cái, thở dài: "Quả nhiên là hào quang của nữ chủ mới vừa gặp mặt liền 45, ta nói nhiều như vậy mới 20, mặc kệ dù sao nam phụ ngày

mai mới có thể gặp được, giờ phải đi ngủ trước!"

----- phân cách tuyến -----

Sáng sớm Ninh Văn rời giường rửa mặt, nhìn mình trong gương, thanh thanh tú tú, làn da không ngăm đen nhưng tái nhợt do bệnh, nhẹ nhàng véo véo gương mặt xoa xoa một cái làm khí sắc nhìn qua có thể tốt lên chút, Ninh Văn rửa thầm một tiếng: "Mảnh mai!" Lúc sau mẹ Ninh Văn tới, trong tay mang theo hộp cơm cùng với mấy cái kẹo Ninh Văn muốn.

"Mẹ, cha đâu?" Ninh Văn hơi nghi hoặc hỏi.

"Cha con vội đi công tác nên mẹ tới một mình". Mẹ Ninh hơi hơi mỉm cười.

Kỳ thật mẹ Ninh là một người không tồi, chẳng qua súng ái của nàng dành toàn bộ cho Ninh Văn, Ninh Sơ từ nhỏ không ở bên người cho nên cho dù tìm trở về cũng còn lạ, không có quá nhiều cảm tình.

Ninh Văn liền ủy khuất nói: "Con sinh bệnh cha đều không tới xem con, công tác so với con quan trọng hơn sao?!"

"Đừng có mà nghĩ linh tinh, tới ăn món miến vịt con thích nhất đi." Mẹ Ninh mở hộp cơm ra, Ninh Văn trong nháy mắt quên luôn việc cha không tới xem nàng, chỉ nhớ tới miến vịt.

"Nam chủ Dịch Hân hiện ở vào đầu tầng hành lang bệnh viện, cách ký chủ 90m"

Ăn một miếng miến canh sau đó mở túi hoa quả đường, kẹo sữa, kẹo que cầm lên mấy cái nói với mẹ Ninh liền đi ra ngoài: "Mẹ, con đi dạo ở phòng bệnh khoa máu." Lúc trước còn sống không có ăn uống mấy cái này nhưng Ninh Văn đặc biệt thích ăn đồ vặt nên mới miến cưỡng ăn một ít.

~~~~~850 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (5)

"Đừng chạy lung tung." Mẹ Ninh nói.

Không nghe thấy Ninh Văn trả lời cũng không thấy bóng dáng, mẹ Ninh bắt đầu dĩ cười lắc lắc đầu, sau đó Dịch Hân liền đi tới cửa phòng bệnh.

"Chào bác sĩ."

"Ninh phu nhân, Ninh tiểu thư đâu?" Dịch Hân hướng ánh mắt vào phòng bệnh xem xét không thấy Ninh Văn liền hỏi.

"Đứa nhỏ này vừa mới cầm kẹo nói đi dạo ở phòng bệnh khoa máu." Mẹ Ninh cười cười xin lỗi.

Dịch Hân mở ra kẹp tư liệu trong tay: "Àn, Ninh phu nhân, bệnh tình của Ninh tiểu thư đã bắt đầu nặng thêm, nàng cần thiết ở lại bệnh viện quan sát lâu dài."

"Aizzz, bệnh của đứa nhỏ này luôn lặp đi lặp lại, trước kia cũng có bác sĩ nói cho tôi phải ghép tủy, nhưng mà mãi không có tìm được tủy phù hợp, vậy nên vẫn luôn kéo dài tới bây giờ." Nói đến bệnh của Ninh Văn mặt mũi mẹ Ninh có chút buồn khổ (buồn bã + khổ sở).

Dịch Hân sừng sốt: "Phu nhân cùng Ninh tiên sinh đều không được sao?"

"Đúng vậy." Cảm xúc của mẹ Ninh rõ ràng đi xuống.

"Khả định có thể tìm được, Ninh phu nhân đừng quá lo lắng."

"Chỉ mong vậy."

"Ta đây liền cáo từ trước."

"Hẹn gặp lại, bác sĩ."

Dịch Hân xoay người xuống lầu hướng phòng bệnh khoa đi tới, tới cửa phòng bệnh liền nhìn thấy bóng dáng Ninh Văn.

"Gia Gia." Ninh Văn hướng bé gái ước chừng tám chín tuổi gọi.

"Chị Ninh Văn." Bé gái tên Gia Gia mỗi ngày đều tươi cười. "Chị đến thăm em sao?"

Nguyên chủ bản tính cũng không hư, trước kia ở thời điểm nhập viện liền cùng nhóm "Khách quen" của bệnh viện quan hệ rất quen thuộc, đại khái là bởi vì là người cùng cảnh ngộ nên có cảm giác giống nhau cũng làm bọn nhỏ gần gũi hơn nường hơn. Nhưng từ sau khi yêu nam chủ Dịch Hân, yêu đến độ cố chấp làm ra sự tình thương thiên hại lý*, yêu mà không được, cố chấp cũng là sự tình khủng bố.

*thương thiên hại lý: ý chỉ làm chuyện xấu

"Nam chủ Dịch Hân hiện ở cửa vào phòng bệnh, cách ký chủ 15m"

"Đó là vì Gia Gia của chúng ta rất đáng yêu." Ninh Văn vuốt tay sờ đầu Gia Gia.

Gia Gia chỉ chỉ hộp giữ nhiệt trên tủ đầu giường:"Chị cùng Gia Gia ăn cháo mẹ em nấu đi? "

Ninh Văn xoa xoa tay:"Gia Gia ăn đi, chị vừa ăn xong." Dứt lời từ túi tiền móc ra hoa quả đường đưa tới trước mặt Gia Gia "Không muốn ăn cháo vậy thì ăn kẹo."

Người bệnh ăn uống như thế nào Ninh Văn rất rõ ràng bất quá, dù đói nhưng mà vẫn không muốn ăn uống, làm Ninh Văn từng là người khỏe mạnh hai mươi năm cảm thấy khó chịu.

"Ngoan ngoãn, chị đi nhìn Thanh Thanh cùng Sở Sở." Ninh Văn phát phát tay với Gia Gia.

Ninh Văn quay người lại, cách Gia Gia hai giường chính là Thanh Thanh cùng Sở Sở, hai bé trai song sinh năm tuổi. Hai người vừa nhìn thấy Ninh Văn liền kêu "Chị Ninh Văn, chị Ninh Văn." Liền giơ hai tay lên vẫy vẫy.

Ninh Văn cười cười bước nhanh đến, bế một bé lên hỏi:"Thanh Thanh có nhớ chị không?"

Bé bị Ninh Văn ôm vào trong ngực lắc lắc đầu:"Chị, em là Sở Sở." Chỉ bé trai còn lại ngồi ở trên giường bệnh:"Chị vẫn không phân biệt được."

Ninh Văn xấu hổ cười cười hỏi thiên thần trong lòng:"Thế Sở Sở có nhớ chị không?"Sở Sở hôn "Bep" một cái lên mặt Ninh Văn:"Sở Sở rất nhớ chị nha!"

Ninh Văn đặt Sở Sở xuống, lại bế lên bé trai kia:"Thanh Thanh thì sao?"

Thanh thanh quay đầu đi không nhìn Ninh Văn:"Không nhớ! Chị đều nhận nhầm em thành Sở Sở, Thanh Thanh mới không nhớ chị!"

~~~~~745 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phán Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (6)

"Kia.. Chị cho em một cây kẹo que để tạ lỗi được không?" Dứt lời từ túi lấy ra một cây kẹo que để trước mặt Thanh Thanh.

"Nề mặt mũi của kẹo que Thanh Thanh liền tha thứ cho chị!" Quay đầu ở trên má bên kia của Ninh Văn hôn "Bep" một cái, sau đó nhìn gương mặt dính đầy nước niềng của Ninh Văn mà cười rộ.

Ninh Văn để Thanh Thanh xuống giường, rút ra một tờ giấy ở trên tủ cạnh giường lau mặt xong lấy ra một cái kẹo que đưa cho Sở Sở. Lại vờn một ngón tay nhẹ nhàng chọc chọc đầu Thanh Thanh:"Vẫn nghịch ngợm như vậy."

Thanh Thanh và Sở Sở cùng nhau nở nụ cười chọc Ninh Văn cũng cười thoải mái.

Dịch Hân ở cửa sổ thấy một màn như vậy cũng hơi hơi gọi khoe miệng.

"Nam chủ độ hảo cảm tăng 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 30."

"Chị phải đi về phòng để học, các em phải ngoan ngoãn tiếp thu trị liệu nha."

"Tạm biệt chị ~"

Ninh Văn xoay người bước đi, ở cửa phòng bệnh lại không hề ngoài ý muốn đụng phải Dịch Hân.

"Chào bác sĩ." Ninh Văn cười cười cong đôi mắt.

Dịch Hân mỉm cười: "Chào."

Ninh Văn xoay người lên lầu, trở lại phòng bệnh nhìn đến mẹ Ninh còn chưa đi, tiến lên hỏi: "Mẹ, thầy của con khi nào tới?"

"Thầy nói 10 giờ sáng đến, con có khoá học hai giờ. Sao sắc mặt con tái nhợt như vậy? Có chỗ nào không thoải mái?"

Ninh Văn lắc đầu: "Không có."

"Chỗ nào không thoải mái liền nói, ở đây là bệnh viện, nếu muốn ăn cái gì gọi điện thoại cho mẹ, ngày mai mẹ tới mang cho con, phải nhớ chăm sóc tốt cho bản thân bulabula....."

"Được rồi mẹ, con không phải đi xuất giá mà mẹ dặn dò nhiều như vậy, con đã lớn, con sẽ chăm sóc tốt bản thân."

"Từ bé liền không cho người bớt lo!" Mẹ Ninh điểm điểm chớp mũi Ninh Văn.

"Thịch thịch thịch." Tiếng đập cửa vang lên.

"Mời vào." Mẹ Ninh trả lời.

Đẩy cửa ra bước vào một nam sinh tuấn tú lịch sự, dương quang suất khí*, Ninh Văn đánh giá một lần nhưng khác với nam chủ, nam phụ lại có khí chất văn nhã tri thức.

*dương quang suất khí: khí chất toả sáng

"Nam phụ Lục Minh xuất hiện, đối ký chủ độ hảo cảm là 0."

"Chào Ninh phu nhân."

"Chào." Mẹ Ninh nhìn về phía Ninh Văn trong ánh mắt toàn là sùng ái, "Tiểu Văn, đây là thầy của con, thầy Lục."

"Chào thầy Lục." Ninh Văn lễ phép chào hỏi Lục Minh.

"Nam phụ Lục Minh độ hảo cảm tăng 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 10."

Lục Minh gật gật đầu: "Chào."

"Ta đây liền đi trước, phiền toái thầy Lục rồi." Mẹ Ninh nói.

"Tạm biệt mẹ ~"

"Bạn học Ninh Văn, chúng ta bắt đầu học đi."

Ninh Văn xoay người, từ ngăn kéo đầu giường lấy ra sách giáo khoa đi đến bên bàn học, lại lấy một cái ghế đặt ở một bên, xoay người hướng Lục Minh nói: "Tốt, bắt đầu đi."

Lục Minh đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống ghế, đột nhiên mở miệng hỏi: "Em có chị ruột không không?"

Ninh Văn sững sờ: "Chị? Thầy Lục vì sao lại hỏi như vậy?"

"... Bởi vì tôi có một bạn học rất giống tên của em, lớn lên cũng có năm phần giống." Lục Minh nghĩ một chút, cuối cùng không có đem tên Ninh Sơ nói ra.

Ninh Văn cười cười nhìn qua rất là thuần khiết vô hại: "Thật sao? Tôi không có chị, nhưng thật sự rất muốn có một người."

"Nam phụ Lục Minh độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 15."

"Nếu có khả năng tôi có thể đưa cô ấy đến dạy cho em một tiết, nói không chừng hai người còn có thể trở thành chị em thân thiết."

Ninh Văn ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn: "Có nữ gia sư sao?"

~~~~~759 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusenhi)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bệnh Kiều Nguyện Vườn Trường (7)

Lục Minh hơi hơi gọi khoe miệng: "Hiện tại còn không phải, nhưng sẽ có một ngày đấy." Nghĩ tới tối hôm qua, lần đầu gặp làm Lục Minh cả người đều ấm áp lên vài phần.

"Nam phụ Lục Minh đối nữ chủ Ninh Sơ độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 50."

Sau khi nghe được thanh âm của hệ thống Ninh Văn thoáng buồn rầu, lần đầu gặp mặt, nhất kiến chung tình, ngao ngao ngao nàng đi phá hư như thế nào.

Yên lặng mở ra sách giáo khoa, đẩy đến trước mặt Lục Minh ý bảo hắn nên giảng bài. Lục Minh cúi đầu lật lật sách giáo khoa, ngẩng đầu đem sách lại đẩy đến trước mặt Ninh Văn bắt đầu giảng.

Mà hắn một bên giảng Ninh Văn một bên viết, chỉ chốc lát trên tờ notebook đã đầy chữ, Lục Minh xê dịch ghế thò đầu qua xem.

Không có giống như trong tưởng tượng của hắn lẫn lộn, ngược lại là nhìn thấy chữ của Ninh Văn rất đẹp. Nếu để ý sẽ phát hiện ra đây không phải toàn bộ bài giảng của hắn mà là chút trọng điểm, cái này làm cho Lục Minh phi thường hài lòng.

"Nam phụ Lục Minh độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 20."

Sau khi nói xong Ninh Văn liền bắt đầu làm bài luyện tập, xét thấy Ninh Văn tự nhận mình là thiên tài, Lục Minh giảng xong lý thuyết sau đó ôn tập chỉ cần nhìn lại một lần là hiểu, thành thạo đem toàn bộ bài làm xong đẩy đến trước mặt Lục Minh.

Lục Minh kiểm tra qua thấy ngạc nhiên, hắn làm gia sư cơ hồ đều gặp qua nhiều người không học vấn, không nghề nghiệp, ăn chơi trác táng, những người giống Ninh Văn còn không có gặp qua được mấy người. "Ninh Văn, em thường ngày hắn là có học qua?"

Ninh Văn trong lòng tiểu nhân bắt đầu đắc ý cười, nhưng trên mặt vẫn là một bộ dạng khiêm tốn: "Ân.. Chỉ lướt qua mà thôi."

Lục Minh hít ngược một hơi khí lạnh, "Vậy vì sao em phải mời gia sư?"

"Tại vì phải nằm viện." Ninh Văn buông tay.

Lục Minh cảm thấy đáng tiếc, trời cao luôn không công bằng, cho Ninh Văn một đầu óc thông minh lại không cho nàng một thân thể khỏe mạnh. Lại đột nhiên nhớ tới Ninh Sơ, phát hiện Ninh Văn cùng Ninh Sơ lại có điểm giống nhau chính là học thức!

"Nếu có năng lực tiếp thu như vậy chúng ta liền đẩy nhanh tốc độ giảng bài? Để một vòng hai tiết."

"Được."

Nhưng giảng còn chưa được vài phút Ninh Văn bắt đầu choáng váng, đầu nóng lên, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Lục Minh cũng phát giác Ninh Văn không bình thường lập tức ngừng giảng bài đi đến đầu giường ấn gọi bác sĩ.

Chưa đến một phút đồng hồ Dịch Hân liền đẩy cửa tiến vào, nhìn đến mặt Ninh Văn không có huyết sắc liền nhíu nhíu mày, duỗi tay sờ cái trán của nàng rồi đỡ nàng đến giường bệnh. Sau đó Ninh Văn liền lâm vào trạng thái nửa hôn mê, rõ ràng có thể nghe thấy âm thanh nói chuyện trong phòng, nhưng chính là không thể mở mắt ra được.

Dịch Hân nhìn thấy sách giáo khoa cùng vở mở ra trên mặt bàn thì quay đầu liền nói với Lục Minh: "Anh chính là gia sư của Ninh Văn đúng không? Tình huống hiện tại của em ấy không cho phép có thể tiếp tục học, mời anh rời đi, không cần gây trở ngại cho chúng tôi công tác."

Lục Minh thoáng ngẩn người, chỉ hướng Ninh Văn: "Em ấy làm sao vậy?"

Dịch Hân trừ bỏ lúc hạ độc thủ với nguyên chủ thì vẫn có đạo đức nghề nghiệp, không có để lộ ra bệnh tình của người bệnh: "Mời anh rời đi."

Lục Minh mang theo tâm tư phức tạp rời khỏi phòng bệnh.

Dịch Hân nhìn Ninh Văn, thở dài bắt đầu đo nhiệt độ cơ thể.

Ninh Văn không mở được mắt cũng không có lộn xộn, bắt đầu nói chuyện với Hoa Chi.

"Hoa Chi, người nói xem nếu nhiệm vụ này ta còn chưa làm xong mà bệnh phát chết thì làm sao bây giờ?"

"Nguyên chủ vì tự mình xuất viện nên mới bệnh phát, lúc này ở bệnh viện vẫn tương đối ổn định, còn ký chủ vì cái gì bệnh phát ta cũng không rõ ràng lắm."

Lúc này trong lòng Ninh Văn phi nhỏ, hệ thống thật không đáng tin cậy, vì sao mình lại gặp phải nó!

~~~~~902 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (8)

Trong lúc Ninh Văn ở trạng thái nửa hôn mê, Dịch Hân nhắc nhở hộ sĩ lưu ý máu của Ninh Văn sau đó lưu lại thuốc hạ sốt cùng tờ giấy. Tờ giấy viết bốn chữ: Tỉnh nhớ uống thuốc.

Xét nghiệm xong máu Ninh Văn, một lúc sau Dịch Hân gọi điện thoại cho mẹ Ninh. Nội dung trò chuyện là hẳn xác định bệnh ung thư máu của Ninh Văn chuyển thành cấp tính.

Mà mẹ Ninh cũng bắt đầu cùng cha Ninh thương lượng rốt cuộc có tìm về Ninh Sơ hay không.

Ninh Văn lần nữa tỉnh lại đã là buổi chiều mờ to mắt nàng cũng không có tính toán rời giường, mà là nằm ở trên giường suy nghĩ.

Hoa Chi không rõ ràng lắm nàng vì sao lại phát bệnh, nếu nàng phát bệnh thường xuyên như vậy có phải không còn bao nhiêu thời gian đi công lược nam chủ với nam phụ? Hơn nữa không chừng đột ngột phát bệnh liên tục tiếp chết đi. Có duy nhất năm trăm điểm để trở về lại bị trừ, nhiệm vụ này nếu là không thể hoàn thành sẽ bị trực tiếp mật sát linh hồn,.. Ý nghĩa chân chính có lẽ là chết đi.

Nhắm mắt lại, tính toán thời gian, sau khi Ninh Sơ tới, điều duy nhất mà nàng có thể làm lúc này chỉ có thể cùng thời gian thi chạy, liều mạng tranh thủ tránh Ninh Sơ, đem hảo cảm của nam chủ trên 60, nam phụ cũng chỉ có thể chờ Ninh Sơ xuất hiện lại nghĩ cách.

Đại khái suy nghĩ đổi kế sách thật tốt mới đứng dậy rời khỏi giường, thấy trên bàn thuốc cùng tờ giấy, cầm lấy chén nước đem thuốc uống rồi lại đem tờ giấy kẹp vào vở.

Chỉ làm có thế mà Ninh Văn đã bắt đầu lực bất tòng tâm, đang định đi ấn gọi hộ sĩ lại nghe thấy giọng nữ mềm nhẹ.

"Nữ chủ Ninh Sơ hiện đang vào đại thư viện A trung"

"Nam phụ Lục Minh hiện đang vào đại thư viện A trung"

Một cảm giác vô lực thật sâu truyền đến, Ninh Văn đã chuẩn bị tốt để nghe độ hảo cảm của nam phụ với nữ chủ tăng lên, lại không nghĩ, nghe được:

"Nam phụ Lục Minh đối nữ chủ Ninh Sơ độ hảo cảm giảm 15, trước mặt đối nữ chủ Ninh Sơ tổng độ hảo cảm là 35."

Ninh Văn kinh ngạc, đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Độ hảo cảm sao lại giảm nhiều như vậy.

Còn không đợi nàng nghĩ ra, Dịch Hân liền mở cửa đi đến.

"Chào bác sĩ?"

Dịch Hân không đáp, đi đến bên cạnh Ninh Văn bắt đầu kiểm tra. Rồi sau đó ra khỏi phòng bệnh.

Chỉ chớp lát, Dịch Hân lại lần nữa tiến, đồng thời ở phía sau còn có một hộ sĩ, hộ sĩ đem xe đẩy túi máu vào làm Ninh Văn có chút sợ hãi.

"Ngồi lên trên giường đi, để hộ sĩ truyền máu cho em."

Ninh Văn ngoan ngoãn nghe lời lên giường ngồi xong, hộ sĩ thuận thực treo túi máu lên, bắt đầu tìm mạch máu trên tay Ninh Văn.

Ninh Văn chỉ có thể nói chuyện với Dịch Hân để dời đi lực chú ý, bởi vì nàng thật sự rất sợ cái này.

"Bác sĩ, không phải trước kia chưa từng truyền máu sao?" Khi nói chuyện kim đã cắm vào mạch máu.

"Sắc tố máu quá thấp, không truyền không được."

"Có phải hay không. bệnh tình của tôi có biến?" Ninh Văn nhìn chăm chăm Dịch Hân.

"Đúng vậy."

Nghe vậy Ninh Văn mặt vốn không có huyết sắc giờ lại càng thêm tái nhợt, giống như sức lực toàn thân đều bị rút cạn, mềm mại dựa vào gối trên giường.

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 40."

Dịch Hân có chút không đành lòng, lại có chút hối hận khi đem tình huống nói cho Ninh Văn.

Trầm mặc hồi lâu, Ninh Văn cuối cùng cũng mở miệng nói.

"Vậy bác sĩ, nếu có thời gian có thể ở lại đây nói chuyện phiếm với tôi được chứ?"

Dịch Hân nghe vậy liền đi đến rồi ngồi xuống mép giường của Ninh Văn, mà trong phòng hộ sĩ không biết đã ra ngoài từ lúc nào rồi.

"Nhàm chán?"

Ninh Văn gật đầu như đảo tới.

"Đọc sách?"

Ninh Văn lắc đầu: "Ta cảm thấy không có hứng thú đọc sách."

"Tôi nếu rảnh liền tới thăm em."

"Được!" Ninh Văn nháy mắt vui vẻ, hai mắt đều sáng rực rỡ, lấp lánh.

~~~~~812 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (9)

"Bác sĩ, anh cảm thấy tôi có khả năng hồi phục sao?"

"Chỉ cần tìm được cốt tủy phù hợp liền tốt."

"Chính là nhiều năm như vậy cũng chưa tìm được."

"Rồi sẽ tìm được rồi đừng thất vọng."

Ninh Văn trầm mặc, ngẩng đầu mắt nhìn túi máu, sau đó dùng ngón tay đi mở chốt mở, thẳng đến vị trí khóa, bởi vì trong ngoài áp lực bất đồng tạo thành hồi máu, rồi sau đó quay đầu đối Dịch Hân nhàn nhạt gọi lên môi: "Bác sĩ, anh đoán, cái ống máu này của là tôi hay là người khác?"

Dịch Hân nhủ mảy đi ra phía trước mở tay Ninh Văn ra, nghiêm túc nói: "Đừng làm vậy!" Hân sẽ không thừa nhận Ninh Văn làm hành động này khiến hân kinh hãi.

"Ừ."

Qua một hồi Ninh Văn như nghĩ tới điều gì liền mở miệng hỏi: "Bác sĩ, anh bao nhiêu tuổi?"

"26."

"Tình trạng hôn nhân?"

"Chưa lập gia đình."

"Đã có bạn gái?"

"Tra hộ khẩu?" Dịch Hân nhướn mày về mặt hứng thú nhìn Ninh Văn.

"Tôi suy nghĩ xem với tính cách của anh thì sẽ có một bạn gái như thế nào."

"Vậy em nói xem tôi là có tính tình gì." Khép lại folder trong tay, nghiêm túc nghe Ninh Văn nói.

"Nhặt nhèo, nghiêm túc, lương bạc*, việc không liên quan mình thì ôm vào người, chỉ số tình cảm cực thấp, nhưng là nghiêm túc, chuyên chú, phụ trách, thường treo trên mặt nụ cười nhìn thân hoà (thân thiết + hoà ái) nhưng thực tế một chút cũng không dễ tiếp xúc, tuy rằng cũng thực mê người. Như vậy nội tâm anh chính là cô đơn, chờ mong có một người có thể cùng tâm sự, sống vai hiểu được anh?"

*lương bạc: lạnh lùng

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 50."

"Em không phải tôi mà lại đánh giá tôi như vậy." Dịch Hân trên mặt ý cười lớn hơn nữa, này tiểu nha đầu thật là có chút ý tứ đâu. "Vậy em đánh giá em như thế nào?" Hỏi lại Ninh Văn.

"Ân, bệnh tật ốm yếu, đa sầu đa cảm, tự cho là thanh cao, quá mức cố chấp không có chút tình cảm?" Ninh Văn cười nói ra một đoạn dài.

"A." Dịch Hân cũng nở nụ cười, ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào vì Dịch Hân độ phủ một tầng ánh sáng nhìn nhu hòa không ít.

Ninh Văn xem có trong nháy mắt hoàn hồn: Trách không được cả nữ chủ với nguyên chủ khẳng khẳng một mực yêu anh ta.

Dịch Hân đương nhiên cũng thấy được Ninh Văn này một cái chớp mắt thất thần.

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 55."

Đứng dậy, nhổ kim trên tay Ninh Văn, cất đi bịch máu, "Tôi còn phải đi xem người bệnh khác, lần sau lại đến."

"Ân."

Sau khi tiếng đóng cửa vang lên, Ninh Văn cả người liền chui vào trong ổ chăn. Sau đó Họa Chi liền ra khóa trái cửa, bắt đầu cùng Ninh Văn nói chuyện.

"Tình huống công lược vẫn tốt chứ?"

"Đừng nói chuyện, đầu ta choáng váng."

"Muốn hay không lại đem nam chủ Dịch Hân gọi tới xem cho người?" Họa Chi mở tay về mặt đầy ý cười.

Ninh Văn không để ý Họa Chi liền ngủ, Họa Chi một người nhàm chán lại biến mất.

Một giấc này liền ngủ tới 7 giờ, Ninh Văn sẽ không thừa nhận chính mình là bị đối mới tỉnh. Mê mê tỉnh tỉnh gọi điện thoại báo người mang lên một chén cháo sau liền lại nằm xuống.

Một lát sau lão đạo lác lư xuống giường đi đến WC rửa mặt, vừa vặn tiếng đập cửa vang lên, Ninh Văn đi mở cửa, ở ngoài cửa bác gái đem cháo đưa cho Ninh Văn.

Ninh Văn đóng cửa cũng không quản cháo, chỉ cảm thấy chính mình thật sự là khó chịu liền lại bò lên trên giường đem chính mình co thành một đoàn.

Thăng đến Dịch Hân bởi vì Ninh Văn bệnh tình không ổn định lại đến phòng kiểm tra.

Nhìn thấy bên trên bàn có một hộp giữ ấm, bất đắc dĩ cười cười lắc đầu, tính toán chờ đến lúc Ninh Văn tỉnh.

Vô tình liếc đến trên bàn một tờ giấy trắng chỉnh tề ở đấy, ở trên mặt viết hai cái chữ to: Dịch Hân.

~~~~~786 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Bệnh Kiều Vườn Trường (10)

Chỉ số tình cảm của hắn thực sự rất thấp nên không có nghĩ nhiều.

Mười mấy phút sau Ninh Văn từ từ tỉnh ngủ, mở to mắt liền thấy một người ngồi ở bên cạnh, Dịch Hân.

"Chào bác sĩ."

Dịch Hân đỡ Ninh Văn dậy, lại sờ trán của nàng. Hỏi một câu: "Đói sao?"

Ninh Văn sững sốt: "Đói."

Dịch Hân đuổi tay cầm lấy hộp giữ ấm mở cái nắp, từ nắp hộp lấy cái muỗng múc cháo liền đưa tới bên miệng Ninh Văn.

Ninh Văn hơi hơi hé miệng Dịch Hân liền đem cái muỗng nhẹ nhàng đút vào miệng Ninh Văn, rồi sau đó lại nhẹ nhàng lấy ra, nhìn như rất là cẩn thận nhưng động tác có chút mới lạ. Một lúc sau khi ăn hơn một nửa, nước mắt Ninh Văn liền bắt đầu từng giọt từng giọt rơi xuống, ngồi dậy liền ôm lấy Dịch Hân, nửa người đều treo ở trên người hắn.

Ở bên tai hắn nhẹ giọng nói: "Bác sĩ, anh biết không, cha tôi không có như vậy đút tôi ăn cơm."

Cũng không rõ ràng lắm Ninh Văn là nói cha ở thế giới thực hay là cha của thân thể này, dù sao đều chưa bao giờ có đút nàng ăn cơm.

Nhẹ nhàng khóc nức nở một hồi lại nói: "Còn có, bác sĩ hình như rất ít khi có đút người khác ăn cơm? Tuy rằng rất tình tế nhưng cái muỗng làm đau tôi nha."

Dịch Hân không có trả lời, Ninh Văn buông hắn ra sau đó nhìn thấy trên mặt Dịch Hân đỏ ửng.

"Ha ha ha, bác sĩ mặt anh đỏ nha."

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 65."

"Khụ khụ, có sức lực chê cười tôi như vậy, em tự mình ăn đi ăn đi, tôi còn có việc." Dịch Hân có chút ngượng ngùng, đứng dậy đi ra ngoài.

Cầm lấy hộp cơm Dịch Hân đặt ở một bên bắt đầu ăn cháo, muốn ăn no rồi lại nghĩ cách? Kết quả là sau đó ăn no liền ngủ cái gì cũng không quản!

Một giấc ngủ đến sáng, mẹ Ninh đến mới đánh thức được Ninh Văn. Ninh Văn còn nhớ rõ vào thời điểm nửa đêm ngày hôm qua tỉnh lại một lần, khi đó thật là cảm thấy bất lực cùng tuyệt vọng, nàng rất nhiều điều còn không có hiểu rõ ràng liền vội vàng mà tiến vào thế giới thứ nhất, nàng tưởng công việc lu bù lên làm nàng không có thời gian suy nghĩ khỏi về những thương tâm khổ sở.

Mà ban đêm ở nơi này, nàng kia cố tình tránh cũng không thể tránh mãi.

Nàng đã từng hỏi qua Họa Chi.

"Họa Chi, nếu ta hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ như thế nào."

"Theo điều kiện của khế ước thì sẽ thoát ly thế giới này."

"Chết?"

"Có thể lý giải như vậy."

"Vậy những người ở thế giới này thì sao?"

"Vẫn tiếp tục sinh hoạt."

"..."

Nàng thật sự không thể tưởng tượng, muốn nàng ở trộm đi tâm của hai người sau đó biến mất, mà bọn họ lại vẫn tiếp tục sinh hoạt bình thường, cảm giác mất đi tình cảm chân thành, họ sẽ phải trải qua như thế nào.

Ở thời điểm mẹ Ninh tới xem Ninh Văn, Ninh Văn cảm giác ánh mắt của mẹ Ninh nhìn nàng phức tạp, nghĩ lại cũng liền sáng tỏ.

Ngày mai, chính là ngày nữ chủ Ninh Sơ tới bệnh viện thăm nàng.

Mẹ Ninh đi rồi, một lúc sau Dịch Hân đến kiểm tra phòng, lại bảo hộ sĩ đến lấy ống máu của Ninh Văn.

Ninh Văn ủy khuất bĩu bĩu môi: "Vốn dĩ máu đã ít, mỗi ngày đều lấy đi như vậy có phải đã có nhiều máu lên không?"

Sau đó Dịch Hân liền truyền cho nàng một túi máu, tiếp tục đi kiểm tra một phòng bệnh khác.

Mà thời điểm Lục Minh tới thăm, Dịch Hân vừa mới rời khỏi, Ninh Văn còn ngồi ở trên giường truyền máu.

Lục Minh có chút giật mình.

"Ngươi... Đây là bệnh gì?"

"Àn... Một loại bệnh đau đầu" Ninh Văn trả lời.

"Đau đầu?"

"Đúng vậy, không có việc gì nhiệt độ cơ thể liền lên cao, nếu muốn xuống nhiệt thì lấy miếng dán ở trên trán một hồi liền hạ nhiệt. Không giống đau đầu thì giống cái gì." Ninh Văn câu môi châm chọc cười.

"Hôm nay không có biện pháp học?"

"Đúng vậy."

"Kia..."

"Vậy ngươi có thể đi trước ngày mai lại đến." Không chút lưu tình hạ lệnh đuổi khách.

~~~~~808 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (11)

Lục Minh nhíu mày, "Tôi không thể lấy không tiền mà không dạy em cái gì."

Ninh Văn gọi lên một mặt cười như trào phúng: "Tôi đã thành cái dạng này, còn có thể tiếp tục đi học sao."

Lục Minh nhìn nhìn sắc mặt trắng bệch của Ninh Văn, lại nhìn nhìn túi máu, thương hại cùng đồng tình nổi lên.

"Nữ chủ Ninh Sơ hiện ở hành lang vào bệnh viện, cách ký chủ 50m."

Ninh Văn làm như không biết gì, nâng cằm lên: "Tôi không cần anh đồng tình!"

Lục Minh xoay người rời đi, vừa mới ra khỏi phòng bệnh lại ở hành lang trông thấy Ninh Sơ. Đang định đi lên chào hỏi lại thấy Ninh Sơ đi theo sau hai người, hơn nữa tựa hồ đáng vẻ có chút không tình nguyện. Mà Lục Minh cũng phát hiện một trong hai người đó chính là mẹ Ninh.

"Ninh..". Chữ Ninh mới vừa phun ra, Ninh Sơ lại lắc đầu ngăn lại hần nói. Không nói lời nào đi đến cửa phòng bệnh Ninh Văn.

Kỳ thật Ninh Văn là người khản trương, bởi vì nàng nghe được vị trí của Ninh Sơ, nàng xác định lần này chính là Ninh Sơ đi theo mẹ Ninh cha Ninh đến thăm nàng, hít sâu một hơi.

Nàng, chuẩn bị tốt.

Cửa "Cốt kết" một tiếng mở ra.

Ninh Văn thấy ai đến liền đi nhanh đến trước mặt cha Ninh, "Cha.... cha." Thời điểm nhìn thấy Ninh Sơ liền ngừng lại.

"Nữ chủ Ninh Sơ xuất hiện."

Ninh Văn dưới đáy lòng nhẹ than, nữ chủ chính là nữ chủ, cho dù ở cô nhi viện gian khổ lớn lên, trên người vẫn như cũ làm người khác chú ý. Lục Minh nói là năm phần giống, nàng xem xét, nàng cùng Ninh Sơ là có bảy phần giống.

Ninh Văn vẫn là lần đầu tiên cùng Ninh Sơ gặp nhau, nữ chủ nhàn nhạt không khoẻ, dáng vẻ điềm đạm đáng yêu lại có khí chất kiên cường, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra nàng là người có tính tình ngoại cương nội nhu*, càng khiến cho người khác muốn bảo hộ nàng. Cả người được bao trùm cảm giác nhu hòa, quả nhiên hào quang nữ chủ có tác dụng hiệu quả.

Ở phía trước Ninh Văn đánh giá Ninh Sơ mà Ninh Sơ ở phía sau cũng đánh giá qua Ninh Văn cùng toàn bộ phòng, Ninh Văn đang truyền máu làm nàng có chút kinh hãi đồng thời cũng sinh ra cảm giác bất công, ghen ghét: Vì cái gì mình bị cha mẹ vứt bỏ đến cô nhi viện mà em gái mình - Ninh Văn lại được cha mẹ sủng ái?

Cha Ninh mẹ Ninh lần lượt đi đến giường bệnh rồi ngồi xuống, một chút không có ý bảo Ninh Sơ ngồi.

"Chị ấy là?" Ninh Văn nghi hoặc mở miệng.

"Nam chủ Dịch Hân đang ở tầng cao nhất của bệnh viện, cách ký chủ 80 m." Mẹ Ninh khẽ thở dài, rốt cuộc vẫn là cha Ninh mở miệng.

"Tiểu Văn, đây.. là chị của con."

Kỳ thật vứt bỏ Ninh Sơ cha mẹ Ninh cũng là điều bất đắc dĩ, tuổi trẻ khi trong nhà nghèo đói, mà lúc này mẹ Ninh lại mang thai Ninh Sơ, tình huống trong nhà lúc không thể nuôi sống người thứ ba. Hai người thương lượng, tính toán phá thai nhưng bác sĩ nói thể chất mẹ Ninh không tốt, nếu phá thai sau này khó có khả năng mang thai tiếp, ngược lại nếu sinh đứa nhỏ này thì về sau liền có thể tiếp tục sinh.

Nghe bác sĩ nói xong hai người đều nghĩ đến một phương pháp, sinh hạ đứa nhỏ này rồi đưa đến cô nhi viện. Sau khi sinh ra Ninh Sơ, mẹ Ninh mặc dù không muốn nhưng vẫn phải đưa đến cô nhi viện, sau đó cha Ninh liều mạng kiếm tiền, rốt cuộc dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, hiện giờ có được công ty Ninh thị không lớn không nhỏ.

Sau đó sinh ra Ninh Văn, lại không nghĩ đưa Ninh Sơ, bởi vì sợ Ninh Sơ oán hai người, còn không bằng không nói cho nàng biết. Mà hiện giờ đưa Ninh Sơ trở về là vì cứu Ninh Văn, Ninh Sơ từ nhỏ vì không có ở bên người cho nên hiện tại dù đã trở lại cha mẹ Ninh cũng không biết lấy thái độ nào đối mặt, liền tạo thành thái độ lãnh đạm đối với Ninh Sơ.

~~~~~788 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusenah)

Ps: mấy chương trước tại hạ đã xoát lại, có chỗ nào còn lỗi thì mọi người chỉ để tại hạ sửa nhé. Xia xia

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (12)

Ninh Văn mở to hai mắt không thể tin được, gian nan mở miệng: "Chị con?"

Mẹ Ninh rũ xuống mí mắt, "Àn, là chị ruột."

Rốt cuộc, nước mắt Ninh Văn tích tiểu thành đại từ từ lăn nhẹ trên gò má.

Giọng nói ảm chứa tia tuyệt vọng nhẹ hỏi: "Cha mẹ biết con sắp chết rồi nên tìm một người chị ruột từ đâu tới để nhà của chúng ta có người kẻ tục có phải hay không? Con còn chưa có chết liền có người tới thay vị trí của con nếu con đã chết, cha mẹ có phải quên mất con hay không?" Càng nói càng kích động, dứt lời liền nhô kim truyền trên tay, xoay người xuống giường mặc kệ trên tay chảy máu cũng mặc kệ, xỏ nhanh giày rồi chạy ra khỏi phòng bệnh.

Cha mẹ Ninh đến khi Ninh Văn ra khỏi phòng bệnh mới phản ứng lại lớn tiếng kêu gọi: "Tiểu Văn.....Tiểu Văn!" Ngai sắc mặt Ninh Sơ khó coi đứng ở một bên, cha mẹ Ninh cũng không có đuổi theo Ninh Văn, bởi vì Ninh Văn ở cái này bệnh viện lớn lên, so với họ còn quen thuộc bệnh viện hơn, cho nên không lo sẽ lạc.

Mà Ninh Văn lúc này sau khi chạy khỏi phòng bệnh liền hướng thang máy chạy tới liền đụng vào một người, lau đi nước mắt thấy rõ người đỡ mình là ai.

Giọng nói dày đặc, khóc nước nức nở nói: "Bác sĩ..."

"Bác sĩ, cha mẹ tôi không biết từ nơi nào đưa đến một người chị ruột, có phải họ không cần tôi nữa. Anh nói cho tôi biết, có phải bệnh của tôi thật sự trị không được, phải không?."

"Sẽ không.."

"Bác sĩ, anh nói thật cho tôi biết đi." Ninh Văn đẩy nhẹ ra Dịch Hân, mắt tràn đầy hơi nước nhìn Dịch Hân.

Dịch Hân dưới ánh nhìn như vậy có chút đau lòng, duỗi tay nhẹ nhàng lau nòng nước mắt.

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 10, trước mặt tổng độ hảo cảm là 75."

"Tôi..." Còn chưa kịp nói, Ninh Văn lao đảo ngã về sau.

Dịch Hân vội duỗi tay đỡ lấy Ninh Văn, sờ sờ trán của nàng, cảm giác lạnh kinh người, ôm ngang Ninh Văn chạy về phòng bệnh của nàng, lại thấy được tay nàng còn chảy máu, từng giọt rớt trên sàn nhà tạo ra một đóa hoa anh đào nhỏ màu hồng nhạt.

Nhiều may nhanh chóng đi đến phòng bệnh, ở cửa phòng bệnh Dịch Hân thấy được gia sư của Ninh Văn.

Lục Minh hiển nhiên bị dọa sợ với biến cố lần này.

Mà Dịch Hân lại không kịp quản, thẳng chân đá văng cửa đi vào, đem Ninh Văn nằm lên trên giường xử lý tốt vết thương trên tay, sau lại nhìn về phía ba người trong phòng.

"Bác sĩ, Tiểu Văn....." Cha Ninh dẫn đầu đã mở miệng.

"Người bệnh tình huống không ổn định, từ lúc nằm viện đến bây giờ, mấy ngày nay đã té xỉu hôn mê hai lần, hiện tại chỉ có thể dựa mỗi ngày truyền máu cho nàng để duy trì." Dịch Hân nói nghiêm túc.

"Cốt tủy.. Cốt tủy đã tìm được rồi." Mẹ Ninh vội vàng mở miệng, nắm tay Ninh Sơ ở phía sau đi lên.

"Ghép đôi hoàn thành xong có thể chọn thời gian cấy ghép."

Ánh mắt Ninh Sơ không tình nguyện, lại chỉ có thể cúi đầu cái gì cũng không nói.

Lúc này Lục Minh từ bên ngoài phòng bệnh đi đến, "Mấy người có hỏi qua ý kiến Ninh Sơ không?"

"Nàng là chị của Tiểu Văn, Tiểu Văn là em ruột của nàng, nàng có lý do gì để cự tuyệt?" Cha Ninh liếc mắt nhìn Lục Minh.

Mà Dịch Hân đối với tranh cãi trước nay đều trầm mặc, điều hần để ý là Ninh Văn có tìm được cốt tủy hay không.

Không biết từ khi nào hần bắt đầu quan tâm đến Ninh Văn.

Ninh Sơ cười chua xót: "Đó là em gái tôi, tôi sao có thể không cứu em ấy.."

Lục Minh chỉ nói: "Em không tình nguyện liền thì cha mẹ em có thể làm gì? Cha mẹ có thể cưỡng ép được em sao? Cha mẹ em sao có thể bắt công đến cực điểm như vậy? Chỉ lo đến sống chết của em gái em còn không để bụng thân thể em có khỏe mạnh hay không?"

~~~~~775 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (13)

"Không được lớn tiếng ồn ào, nơi này là phòng bệnh, người bệnh cần tĩnh dưỡng, còn có không cần anh thay người khác quyết định." Dịch Hân càng thêm chán ghét gia sư của Ninh Văn, hần có nghĩ tới nếu Ninh Sơ thật sự bị lời nói của hần lay động, kết cục sẽ là..

Ánh mắt nhìn đến Ninh Văn, hần càng cảm thấy người này ích kỷ vô pháp, từ lời nói đến hành động.

"Thầy Lục, đây là việc riêng của Ninh gia chúng tôi, cậu không có tư cách quản?" Ánh mắt cha Ninh phiên chán nhìn qua.

"Tôi....." Nói đến đây Lục Minh âm thầm cúi đầu, hẳn hiện tại còn không phải người yêu của Ninh Sơ, hẳn có tư cách quản cái gì?

Ninh Sơ đột nhiên ngừng đầu, hốc mắt đã đỏ ửng, nàng nhỏ giọng nói ra mấy chữ: "Anh ấy..... Là bạn học của tôi."

Mẹ Ninh nhướn mày, "Trách không được, nguyên lai là bạn học, tuy rằng nói bạn học đại học thông thường đều...." Mẹ Ninh dừng một chút, nhấp môi cười, "Nhưng cũng không có tư cách quản việc nhà của chúng tôi, cậu Lục, mời cậu rời đi."

Lục Minh thường thức Ninh Sơ, nhưng cũng xem trọng Ninh Văn, cho nên khi nhìn tới Ninh Văn còn đang hôn mê ở trên giường, hẳn có chút khó xử, hiện giờ nghe mẹ Ninh nói vậy liền quyết định, hẳn xoay người ra ngoài.

Mặc dù mới gặp nhưng Lục Minh lại là người duy nhất giúp mình nhưng đã rời đi rồi, hiện giờ chỉ còn mình tứ cố vô thân*, mà bác sĩ cũng hướng về em gái mình, mình vẫn là trước kia đơn độc một mình.

* (cảnh sống) đơn độc, không họ hàng thân thích, không nơi nương tựa.

"Ninh phu nhân, phu nhân xác định cốt tủy ghép đôi tốt chứ?"

"Đúng vậy, hai đứa là chị em ruột cùng gen."

"Như vậy, liền coi tình huống của Ninh Văn rồi xác định ngày làm phẫu thuật."

"Được, Tiểu Văn làm phiền bác sĩ rồi." Cha Ninh dù gì cũng là thương nhân, lấy trong người ra một phong thư thật dày đưa cho mẹ Ninh, ý bảo mẹ Ninh đưa cho Dịch Hân.

Mẹ Ninh hiểu ý, tiến lên hai bước đem phong thư để vào trong tay Dịch Hân.

Dịch Hân lui về phía sau hai bước, ôn hòa cười: "Sao có thể như vậy, đây là trách nhiệm của bác sĩ chúng tôi."

Mẹ Ninh thấy Dịch Hân không muốn nhận, liền đem phong thư thu về, "Nếu bệnh tình của Tiểu Văn có biến hoặc là xác định ngày phẫu thuật, mong rằng bác sĩ gọi điện thoại cho chúng tôi trước tiên."

"Tất nhiên rồi."

Cha mẹ Ninh cùng Ninh Sơ rời đi sau đó Dịch Hân ở bên giường bệnh Ninh Văn chờ nàng tỉnh lại, hẳn thấy trán Ninh Văn toát ra một tầng mồ hôi mỏng định vuốt tay lấy giấy giúp nàng nhẹ nhàng lau, lại không nghĩ Ninh Văn bừng tỉnh.

Ninh Văn mở to mắt thấy Dịch Hân canh giữ ở bên cạnh, trong mắt bất lực cùng mê mang lập tức toàn bộ bùng lên, nước mắt lưng tròng nhìn chằm chằm Dịch Hân.

"Nam chủ độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 80."

"Bác sĩ.."

Dịch Hân nâng Ninh Văn dậy, để nàng dựa vào vai mình, nhẹ giọng nói: "Tôi ở đây."

Lúc vừa mới hôn mê, Ninh Văn xác thật có ngất đi, nhưng nàng rõ ràng mơ thấy Ninh Sơ, Ninh Sơ ở trong mộng đầu tiên là khóc lóc cùng nàng nói không cần cùng nàng ta tranh đoạt được không, rồi sau đó lại dừ tợn hung hăng bóp chặt nàng, thần sắc đáng sợ, miệng lâm lâm "Bóp chết người.. Bóp chết người liền không ai cùng ta đoạt cái gì.. Bóp chết người.. Ha ha.."

Đến lúc nàng sắp không thở không nổi, đột nhiên trước mắt Ninh Sơ biến thành bạn thân của nàng - Tô Hòa, Tô Hòa cười hoa chi loạn chiến*, ôm bạn trai nàng rồi nói: "Ninh Văn, người mọi thứ đều hơn ta, nhưng bạn trai người cuối cùng không phải vẫn vứt bỏ người sao?"

* 花枝乱颤 Hoa chi loạn chiến: cười đến run rẩy cả người/cười đầy phóng túng, cười phá lên.

Sau đó bạn trai nàng vươn tay tới như muốn sờ đầu nàng, trùng hợp lúc này Dịch Hân giúp nàng lau mồ hôi, Ninh Văn liền bừng tỉnh.

~~~~~785 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Bệnh Kiều Nguyện Vườn Trường (14)

Nhìn nhau không nói gì, cho đến khi Ninh Văn chớp mắt to nhìn Dịch Hân nói: "Bác sĩ, tôi có thể xuất viện được không."

"Vì sao lại muốn xuất viện?"

"Muốn ra ngoài chơi thôi, ở bệnh viện rất buồn."

Dịch Hân chỉ vào áo blouse trắng nhiễm vài giọt máu màu hồng nhạt: "Đây là sắc tố máu hiện tại của em."

Ninh Văn cộc lốc cười: "Hoa anh đào, rất đẹp a."

"Tôi cảm thấy hoa mai càng đẹp mắt hơn." Hoa mai là sắc tố máu của người bình thường.

Ninh Văn cúi đầu nhìn mình tay, bởi vì làn da tái nhợt có thể nhìn rõ từng mạch máu, "Bác sĩ, nếu tôi bởi vì máu khô kiệt mà thì anh có thể thay cho tôi một bộ váy hắc đế hồng(?), sau đó đặt tay tôi một đóa tường vi đỏ, đặt tôi vào quan tài thủy tinh liền có thể giả thành quỷ hút máu đấy?"

Dịch Hân cúi đầu duỗi tay găt gao cầm lấy tay Ninh Văn: "Chỉ cần tôi còn ở đây, sẽ không để em chết."

Không biết Ninh Văn có nghe được không, đó là chuyện của nàng, Dịch Hân cầm tay Ninh Văn cũng cảm nhận được độ lạnh đến kinh người, lúc này Ninh Văn đã ngủ.

Dịch Hân hôn lên tóc nàng, động tác cực kỳ mềm nhẹ, điều chỉnh để Ninh Văn nằm thẳng rồi đi ra ngoài.

Mà lúc này Lục Minh đã về tới trường học, hân như cũ ngâm mình ở thư viện, hoàn cảnh an tĩnh giúp hân suy nghĩ được nhiều sự tình.

Hân suy nghĩ thế giới này thật kỳ diệu, người ở anh hân đã xảy ra những chuyện gì, Ninh Sơ cùng Ninh Văn. Một người giống như tiên nhân kiên cường độc lập, một người lại như em bé pha lê chọc người triu mến.

Hân vốn tưởng rằng hân cùng Ninh Sơ xứng đôi vừa lứa, gia cảnh đều không phải đặc biệt tốt, chỉ có thể tự mình đi làm gia sư giúp cha mẹ chia sẻ ít áp lực, mà Ninh Sơ, dựa vào trợ cấp cùng học bổng còn có tiền lương gia sư đều an bài chu toàn, làm hân rất thương thức.

Nhưng hôm nay Ninh Sơ lại thành đại tiểu thư của một công ty, giữa bọn họ giống như có tầng ngăn cách.

Đột nhiên, di động vang lên, ở trong thư viện yên tĩnh tạo nên chút ồn ào.

Số điện thoại lạ, sau đó một giọng nói nhẹ nhàng truyền đến: "Thầy Lục, anh có việc quan trọng sao? Buổi chiều có thể tới giảng bài được không?"

"Ninh Văn?"

"Đúng vậy, là tôi."

"Thân thể của em."

"Yên tâm, chỉ là kích động quá mức, bây giờ đã khỏe."

Lục Minh vẫn không yên tâm: "Chính là.."

"Thầy Lục nếu anh không tới dạy, nói ta liền đến trường học tìm anh."

"Cha mẹ em không có nói là dừng việc học?" Buổi sáng cha mẹ Ninh đã xác định, gọi hân chính là "Lục tiên sinh" mà phi "Thầy Lục".

"Nhưng là tôi thích anh," một câu nói như vậy lại giống như hương trong hồ tĩnh lặng nhẹ nhàng ném một hòn đá tạo nên những gợn sóng lăn tăn.

"Nam xứng Lục Minh độ hảo cảm tăng 20, trước mắt tổng độ hảo cảm là 40."

"Anh là gia sư tốt nhất mà nhiều năm qua tôi mới gặp được." Ninh Văn không quên bổ sung một câu, nháy mắt liền tiêu diệt ngọn lửa nhỏ ở đáy lòng Lục Minh.

"Cho nên em thích tôi làm gia sư sao?"

"Đúng vậy."

"Bạn học Ninh, tôi làm gia sư nghiêm túc hỏi em một câu: Em có nói yêu ai chưa hoặc là được người khác thổ lộ với em?"

"Phần lớn thời gian tôi đều nói chuyện cùng các chị họ sĩ." Ý nói chính là không có, cũng làm Lục Minh biết phần lớn thời gian Ninh Văn đều trải qua ở bệnh viện.

Vừa vặn Lục Minh cúi đầu nhìn nhìn quyển sách trên tay mình có tên《 Những bệnh nan ý cần chú ý 》

"Nam xứng Lục Minh độ hảo cảm độ tăng 10, trước mắt tổng độ hảo cảm là 50."

~~~~~734 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (15)

Khi Lục Minh phong trần mệt mỏi chạy tới bệnh viện thì đã 6 giờ, sau đó nhìn thấy Ninh Văn đang ngồi ở trên giường ăn kẹo que đọc sách.

Vốn định đi qua nhìn xem nhân tài Ninh Văn đọc sách gì, không nghĩ tới Ninh Văn nhìn thấy hắn liền nhanh chóng giấu sách xuống dưới gối.

Ngậm kẹo que nhảy xuống giường Ninh Văn cười hi hi tiến đến trước mặt Lục Minh: "Thầy Lục, anh rút cuộc cũng tới, đến thăm bệnh nhân như tôi mà không mang chút đồ ăn à?"

"Không cần nói sang chuyện khác, em vừa xem sách gì?"

"Ai nha, thầy Lục, lần sau tới nhớ mang cho tôi mấy cây kẹo que, tôi lâu không có được ăn."

"Sách gì vậy?" Lục Minh nhìn thẳng vào Ninh Văn.

Ninh Văn cúi đầu nghịch ngón tay, "Sống lại."

"Sống lại? Vì cái gì xem cái này?"

"Vì đó là một quyển sách hay." Một người gần chết xem một quyển sách sống lại.

Tuy rằng tên cùng nội dung không hề tương đồng, nhưng không phải biểu lộ người bệnh có bao nhiêu tâm tình cùng kỳ vọng?

"Không nói chuyện này nữa, thầy Lục, người đã từng đi xem nhà xác bệnh viện chưa?" Bộ dạng Ninh Văn thần bí.

"Nhà xác bệnh viện....." Lục Minh rõ ràng run rẩy.

Ninh Văn lấy di động ra, mở ảnh chụp đưa tới trước mặt Lục Minh, "Cho anh xem."

Ảnh chụp là một toà đơn độc của bệnh viện, xem góc độ là chụp lên qua cửa sổ, bên trong tối tăm chỉ có một bóng đèn, mà trong một góc phòng có một bóng đèn.

Lục Minh đẩy di động ra, sắc mặt quái dị nhìn Ninh Văn: "Cái bóng đèn kia....."

"Thầy Lục, tôi kể cho anh nghe chuyện xưa, thật lâu trước kia, gia đình A Ngọc từ nông thôn đi đến thành phố lớn để chữa bệnh cho A Ngọc, bởi vì viện phí không đủ, cha mẹ A Ngọc liền đi khắp nơi làm công, thậm chí, bán máu phi pháp. Nhưng vẫn là không đủ A Ngọc tiền, cha A Ngọc ban ngày ở công trường dọn gạch, buổi tối đi bên đường thùng rác nhặt chai nước, kết quả vào ở một buổi tối, cha A Ngọc đã xảy ra tai nạn xe cộ, không thể cứu chữa nên tử vong, gánh nặng rơi xuống người mẹ A Ngọc, mẹ A Ngọc rút cuộc cũng lao lực mà chết, A Ngọc bị thương không thôi.

Buổi tối lên từ phòng bệnh đi ra ngoài, vào nhà xác, ở bên thì thể khóc thút thít, nhưng mà ngày hôm sau khi bác sĩ kiểm tra phòng mới phát hiện không thấy A Ngọc, tìm toàn bộ bệnh viện đều không thấy A Ngọc, thậm chí nhà xác cũng tìm. Không có biện pháp liên hệ A Ngọc, việc này cũng không giải quyết được, nhưng nghe nói có người buổi tối đi ngang qua nhà xác thì nghe thấy bên trong có tiếng khóc.."

"Dừng lại!"

"Làm sao vậy?" Ninh Văn khó hiểu.

"Em không cảm thấy có chút khủng bố sao? Chúng ta tới nói chuyện khác đi, ví dụ như nói việc học của em"

Ninh Văn cúi đầu, "Thầy Lục, anh nói xem có phải tôi chụp được A Ngọc rồi không?"

"Tôi đến giảng bài cho em, đừng nói đến A Ngọc nữa."

"Nhưng mà....."

"Hoặc là em nói cho tôi nghe một chút về chị của em đi."

Nhất thời lặng im.

Rốt cuộc vẫn nhắc tới Ninh Sơ sao? Sắc mặt Ninh Văn có chút khó coi.

Cố tình Lục Minh làm như không thấy tiếp tục nói.

"Lần trước không phải nói rất hy vọng có một người chị sao, hiện tại đã có một người chị?"

Nước mắt Ninh Văn rơi tí tách trên mặt đất, vừa ngừng đầu, khóe mắt đã chảy xuống hai hàng huyết lệ*.

*huyết lệ: nước mắt máu

Lục Minh hoảng sợ mở to hai mắt, "Ninh Văn em...."

Ninh Văn cúi tay lau nước mắt, nhìn trên tay là máu, mạnh mẽ cười tươi, "Không có việc gì, chỉ là chức năng về máu không được tốt lắm mà thôi...."

Lục Minh đau lòng cho Ninh Văn, đã bị như vậy còn cố gắng tươi cười an ủi hân, muốn hân không cần sợ hãi, hân lại nghĩ tới kia quyền sách《 Những bệnh nan y cần chú ý 》, Ninh Văn bị như vậy, là bệnh nan y sao? Cho nên mới muốn xem quyền sách sống lại kia sao?

~~~~~788 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (16)

"Nam xứng Lục Minh độ hảo cảm tăng 10, trước mắt tổng độ hảo cảm là 60."

Sau đó hân nhìn Ninh Văn ở trước mặt hân lại lần nữa hôn mê bất tỉnh.

Thời điểm Dịch Hân tới, nhìn hân bằng ánh mắt tức giận.

Dịch Hân quát hân: "Anh đến đây ba lần, ba lần đều chứng kiến Ninh Văn té xỉu! Anh không biết em ấy bị bệnh ung thư máu sao, em ấy không thể chịu được kích thích! Anh đến đây là để kích thích em ấy sao! Anh không thể cho em ấy chút hy vọng sống nào mới được!"

Lục Minh hồ thẹn cúi đầu giống như đứa trẻ mắc lỗi.

"Tôi nghiêm túc nói với anh, Ninh Văn không thể chịu thêm bất cứ kích thích nào nữa, cho nên hiện tại tôi hoàn toàn có thể nhờ lý do này mà cách ly hai người tiếp xúc!"

Lục Minh như cũ không nói gì.

Dịch Hân hí hí mắt: "Anh tới cùng nói gì với em ấy mà có thể khiến cảm xúc của em ấy dao động lớn như vậy?"

"Chúng ta chỉ nói chuyện về chị của em ấy."

Nếu không phải được giáo dục tốt, Dịch Hân sớm đánh một quyền lên mặt Lục Minh: "Chị của Ninh Văn! Ngày đó anh không phải không thấy được! Máu em ấy cũng chưa truyền xong liền nhỏ kim chạy ra khỏi phòng bệnh! Đột nhiên ấy nhiều thêm một người chị, lại cho rằng mình sắp chết, đột nhiên bị cha mẹ thông báo có một người chị ruột, đó là cảm giác gì?!"

"Em ấy không nghĩ lấy tùy của chị mình! Anh không cần nói về tùy hay về chị của em ấy!"

Lục Minh đã là một người trưởng thành, bị người khác răn dạy vẫn là chuyện hiếm có, "Đó là chị của Ninh Văn, em ấy sớm hay muộn đều phải đối mặt, huống chi cuối cùng không phải đã định lấy tùy của Ninh Sơ cấp Ninh Văn dùng rồi sao?"

"Vậy anh cũng phải chờ bệnh tình của em ấy ổn định rồi hãy nói tiếp." Dịch Hân nắm chặt tay, người này sao cái gì cũng không hiểu, sự tình cũng không biết phân biệt nặng nhẹ, nhanh chậm.

Lục Minh không quản Dịch Hân nói cái gì, đi thẳng ra khỏi bệnh viện rồi tính đi về, khi đã ngồi ở trong xe không biết sao lại nghĩ tới nộ cuồng miễn cưỡng của Ninh Văn.

"Nam phụ Lục Minh độ hảo cảm tăng 5, trước mặt tổng độ hảo cảm là 65."

Ninh Văn tỉnh lại nhìn bầu trời đêm ngoài cửa sổ rồi trầm tư, hiện giờ cốt truyện đại khái bị nàng sửa lại không ít, nam chủ cùng nữ chủ không có tiếp xúc quá nhiều, độ hảo cảm của nam nữ chủ đối với mình cũng không cao, nàng ần ần cảm giác được về sau muốn tăng độ hảo cảm có chút khó khăn, không nói đến lúc này nàng thỉnh thoảng phát bệnh, chính là khả năng hắc hoá của nữ chủ.

Họa Chi là hệ thống không đáng tin cũng nói không rõ bệnh của nàng, tuy rằng nàng nghe được việc cấy ghép tủy, nhưng với tính tình của Ninh Sơ sẽ cam tâm tình nguyện sao.

Trong cốt truyện cũ, sau vài lần Ninh Sơ cha mẹ buộc tới bệnh viện thăm Ninh Văn, nhưng cốt truyện đã bị nàng sửa lại, về sau Ninh Sơ còn đến nữa sao? Đây là điều không thể biết trước được.

Thờ dài, bệnh thành cái dạng này còn muốn vắt hết đầu óc đi công lược nam chủ cùng nam phụ, từ thể xác và tinh thần của nàng đều mệt mỏi, nàng không biết bệnh của nàng còn có thể kéo dài được bao lâu, cơ hội mình tiếp xúc cùng nam phụ rất ít, mỗi ngày, chỉ có hai giờ.

Bắt đầu từ giờ phút này nàng phải cùng Tử Thần thi chạy, nếu là thân thể này bệnh chết trước khi thành công công lược nam chủ cùng nam phụ, như vậy chờ đợi nàng chính là cái chết thật sự.

Nàng là vì sập phải tiến vào hệ thống?

Bởi vì muốn sống lại!

Vì sao muốn sống lại?

Bởi vì nàng không cam lòng cứ như vậy chết đi, không cam lòng không có ngược đãi tra nam tiện nữ kia, không cam lòng vì chưa chứng minh cho cha mẹ nhìn thấy chính mình trưởng thành!

~~~~~776 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusenhi)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (17)

Vì tương lai của mình, cho dù hiện tại có bao nhiêu gian nan, nhất định phải kiên trì đến cùng.

Nàng thật may mắn, giữa tỷ người trên thế giới này hệ thống lại lựa chọn mình.

Thật giống như một vài đồ vật mình phải tin tưởng thì nó mới có thể tồn tại, mình phải tin tưởng chính mình, phải tin tưởng kỳ tích, không cần thương tâm, không cần sợ hãi, bởi vì mình chính là kỳ tích. Chỉ có tin tưởng kỳ tích, kỳ tích mới có thể lựa chọn mình.

Lúc này một mình, Ninh Văn đã suy nghĩ thông suốt.

Sáng sớm, mẹ Ninh tới bệnh viện khi tới trước cửa phòng bệnh thì do dự hồi lâu, rốt cuộc vẫn là không dám mở cửa liền xoay người đi tìm Dịch Hân.

Bởi vì chuyện xảy ra ngày hôm qua, mẹ Ninh không xác định được nếu Ninh Văn nhìn thấy mình, cảm xúc bị kích thích khiến bệnh tình lại tăng thêm.

Vẫn là nên đi tìm bác sĩ chữa trị, người hiểu rõ bệnh tình của Ninh Văn nhất.

"Ninh phu nhân, tốt nhất là lúc này phu nhân không nên xuất hiện trước Ninh Văn, tuy rằng tôi tin tưởng Ninh Văn không có oán phu nhân cùng tiền sinh, nhưng lúc này vẫn sẽ làm nàng nhớ tới chị em ấy, việc này đối với bệnh tình của em ấy rất không tốt."

"Chuyện đó.. Khi nào thì có thể?"

"Ngày, liền phải quan sát cảm xúc của Ninh Văn."

Mẹ Ninh khẽ nhắm mắt, giấu đi giọt nước mắt, "Được."

Dịch Hân đứng hạn p đi kiểm tra phòng, đầu tiên là theo thường lệ kiểm tra qua thân thể Ninh Văn, sau đó truyền máu cho Ninh Văn, ngồi ở mép giường, nhủ nhủ mầy, hôm nay Ninh Văn an tĩnh như vậy có chút dị thường?

Vừa mới chuẩn bị nói cái gì đó để đánh vỡ trầm mặc thì Ninh Văn tràn đầy chua xót mở miệng: "Anh mỗi ngày truyền máu cho tôi để kéo dài sự sống sao?"

"Không phải, tôi đang ở chuẩn bị phẫu thuật cho em."

"Ừm..." Tạm dừng một hồi rồi cuộc gian nan mở miệng: "Tùy của chị tôi sao?"

Dịch Hân sáng tỏ, hôm nay Ninh Văn là lướt như vậy có thể hiểu được nguyên nhân vì sao, ngày hôm qua cha mẹ mang Ninh Sơ tới bệnh viện, hôm nay liền thông báo chuẩn bị phẫu thuật, cho dù là ai cũng đều nghĩ ra, hướng chỉ là Ninh Văn.

Chuyện này, Dịch Hân cũng không tính toán giấu Ninh Văn, dù sao cũng không giấu được chi bằng nói rõ ràng cho em ấy.

"Đúng vậy."

"Tôi không cần tùy của chị!" Ninh Văn cuồng loạn gào to, sau đó khóc không ngừng.

"Tôi không cần tùy của chị, tôi không muốn chị ấy không khoẻ giống tôi, nếu như tôi rời khỏi thế giới này thì ít nhất còn có chị ấy ở bên cha mẹ, thay tôi chăm sóc hai người....."

"Nam chủ độ hảo cảm tăng 5, trước mắt tổng độ hảo cảm là 85."

Dịch Hân đỡ lấy Ninh Văn, "Văn Nhi, nghe ta nói, rút ra một chút tùy đối với thân thể ảnh hưởng không lớn, chỉ cần năm đến mười ngày là có thể khôi phục."

"Tôi không cần, chị ấy từ nhỏ ở cô nhi viện lớn lên, hoàn cảnh điều kiện của cô nhi viện chúng ta đều rõ ràng, trưởng thành ăn mặc tiết kiệm, thân thể có thể khỏe mạnh được sao? Chẳng may phẫu thuật thất bại, chị ấy xảy ra chuyện không gì, cha mẹ nên làm sao bây giờ.."

"Phẫu thuật sẽ không thất bại!" Dịch Hân rõ ràng phẫu thuật thành công chỉ dám chắc có sáu phần.

"Anh có thể xác định! Từ nhỏ đến lớn đã đổi qua nhiều bác sĩ tôi biết phẫu thuật thành công chỉ chắc có sáu phần!"

"Tôi nói rồi, chỉ cần tôi còn ở đây, em sẽ không chết!"

"Phẫu thuật thất bại anh giúp tôi chiếu cố cha mẹ sao?!"

"Đúng vậy!"

Ninh Văn nhắm mắt lại cười cười: "Không cần, tôi không có lòng tham, chúng ta không có quan hệ huyết thống, nguyện ý tốt với tôi cũng đã là xa xỉ."

~~~~~743 từ~~~~~

Edít + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bệnh Kiều Ngụy Vườn Trường (18)

"Bất luận em có đồng ý hay không, phẫu thuật nhất định phải làm!" Dịch Hân cường ngạnh miệng lưỡi giống như đang ra lệnh.

Một đồ vật bị ném lên tường, nát.

"Đi ra ngoài!"

Dịch Hân xanh mặt đi khỏi phòng bệnh.

Ninh Văn truyền máu xong liền thay ra quần áo bệnh nhân, chuẩn bị chuồn êm xuất viện.

Thực thuận lợi, ngồi trên taxi liền gọi điện thoại cho Lục Minh.

"Thầy Lục."

"Ninh Văn?"

"Tôi đang trên đường đến trường của anh...."

"Tút tut tut....." Trả lời Ninh Văn là tiếng điện thoại đã tắt.

Xuống xe Ninh Văn liền thấy Lục Minh đứng ở trước cửa trường học.

Lục Minh nhìn thấy Ninh Văn liền đi tới nắm cổ tay kéo đi: "Trở về bệnh viện!"

"Không" Ninh Văn giãy giụa.

Lục Minh buông tay, nhủ mày khuyển nàng, "Em có biết tự mình xuất viện rất nguy hiểm không?!"

"Tôi chỉ muốn được đi dạo."

"Bệnh của em bác sĩ đã nói với tôi rất nhiều, nói rằng nếu về sau em lại ở trước mặt tôi phát bệnh, tôi không có khả năng gặp được em nữa."

"Nhưng mà chính tôi muốn gặp anh, anh lại không tới tìm tôi."

Lục Minh trong khoảnh khắc tim liền mềm.

"Nam xứng Lục Minh độ hảo cảm tăng 10, trước mắt tổng độ hảo cảm là 75."

"Nếu em muốn hãy đợi hết bệnh rồi lại xuất viện chơi." Vẫn là muốn đem Ninh Văn về bệnh viện.

"Bệnh của tôi, có khả năng đời này không thể hồi phục được, nếu lúc này tôi không đi xem thế giới này tốt đẹp thế nào, sợ rằng sẽ không có thời gian nhìn." Ninh Văn yếu ớt, nói đến bệnh vẫn là nhìn không được mắt đỏ hoe.

Ninh Văn giống như búp bê pha lê, Lục Minh không đành lòng cự tuyệt, nhưng hắn cũng sẽ không đồng ý Ninh Văn xuất viện trong lúc bệnh tình nguy hiểm.

"Chúng ta trở lại bệnh viện đi, tôi ở bên em nhìn xem phong cảnh ven đường." Lục Minh nhẹ nhàng nói.

Rốt cuộc trên mặt Ninh Văn cũng xuất hiện nụ cười, "Được."

Mà lúc này, Ninh Sơ cũng đang đứng ở phía sau bọn họ, ngơ ngác nhìn, không hề di chuyển.

Nhưng bọn họ chưa từng phát giác.

Ninh Sơ khước miệng gọi lên nụ cười trào phúng, em gái? Nàng sẽ không thừa nhận đứa con gái bệnh tật, nhu nhược, quá phận kia là em gái mình.

Nói tới nói lui rốt cuộc cũng đi tới cửa bệnh viện, cho dù Ninh Văn không muốn nhưng thời gian ngắn ngủi độ hảo cảm còn chưa có xoát đủ.

Nhưng không ngờ rằng xuất viện trộm còn đụng phải Dịch Hân.

"Lục tiên sinh, tôi thật là thấp xem anh, có thể đem người bệnh từ bệnh viện ra ngoài?" Dịch Hân hướng về phía Lục Minh lạnh lùng nói, tay kéo Ninh Văn từ bên người Lục Minh ra phía sau người mình.

Lục Minh còn không chưa đáp lời, Ninh Văn lại mở miệng trước: "Không phải."

Lời nói còn chưa nói xong liền bị Dịch Hân đánh gãy: "Em không rõ rằng tình huống thân thể của mình hay sao mà lại chạy ra khỏi bệnh viện? Nếu xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ? Em có biết hay không có bao nhiêu nguy hiểm! Buổi sáng còn cùng tôi tranh luận, tôi vừa đi em liền xuất viện tìm hắn?"

Trong lòng Dịch Hân nổi lên vị đắng chua nồng đậm, người nam nhân này có gì tốt, bởi vì hắn là học sinh, trẻ tuổi hơn mình sao?

"Nam chủ Dịch Hân độ hảo cảm tăng 5, trước mắt tổng độ hảo cảm là 90."

Ninh Văn biết sai, cúi thấp đầu, không nói chuyện nữa.

Dịch Hân quay đầu bắt đầu răn dạy Lục Minh: "Ngày hôm qua tôi đã cảnh cáo anh, em ấy ba lần phát bệnh đều là ở trước mặt anh, hôm nay anh còn mang theo em ấy ra ngoài chạy lung tung, xảy ra chuyện gì anh phụ trách nổi sao?"

"Tôi chỉ là mang em đi giải sầu, không phải đã đem người khỏe mạnh, không chút xút mẻ trở lại bệnh viện rồi hay sao?"

"Có lần đầu tiên sẽ có lần thứ hai, lần này không có việc gì khó bảo đảm lần sau sẽ không xảy ra chuyện gì, em ấy là người bệnh."

"Nhưng tôi thực sự muốn đi dạo." Ninh Văn lại lần nữa mở miệng.

~~~~~784 từ~~~~~

Edit + beta: Tiểu Khả Ái (thoiphuongtusen)

Xin lỗi các nàng vì lâu mới up chương mới. Cảm ơn các nàng đã ủng hộ tại hạ. Xì xì

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Nữ Phụ Phản Công* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.